

KIHU

KIHUN JULKAISUSARJA 91

Huippu-urheilu suomalaisten silmin

Asenteet, kiinnostus ja urheilun seuraaminen 2024–2025

HUIPPU-URHEILU SUOMALAISTEN SILMIN
Asenteet, kiinnostus ja urheilun seuraaminen 2024–2025

Jari Lämsä & Jarmo Mäkinen

KIHUn julkaisusarja, nro 91

ISBN 978-952-7290-36-1 (verkkojulkaisu)
ISSN 2489-8317 (verkkojulkaisu)

© Huippu-urheilun instituutti KIHU, 2026

Kaikki oikeudet pidätetään. Tämän julkaisun tai sen osan jäljentäminen ilman tekijän kirjallista lupaa painamalla, monistamalla, äänittämällä tai muulla tavoin on tekijänoikeuslain mukaisesti kielletty.

SISÄLTÖ

Johdanto.....	4
1 Mielipiteet huippu-urheilun ulkoisvaikutuksista.....	5
1.1 Myönteiset ulkoisvaikutukset.....	6
1.2 Kielteiset ulkoisvaikutukset.....	7
1.3 Yhteenveto.....	7
2 Huippu-urheilun kiinnostavuus sekä käsitykset dopingin käytöstä ja valtion huippu-urheilurahoituksesta	9
2.1 Huippu-urheilun kiinnostavuus.....	10
2.2 Huippu-urheilurahoitus.....	11
2.3 Dopingin käyttö.....	14
2.4 Yhteenveto.....	15
3 Urheilun seuraaminen.....	16
3.1 Urheilun seuraamisen eri muodot ja kanavat.....	17
3.2 Urheilulajien seuraaminen paikan päällä.....	21
3.3 Urheilulajien seuraaminen mediassa.....	23
3.4 Yhteenveto.....	25
4 Päätäntö.....	27
Lähteet.....	30
Liitteet.....	31

Johdanto

Huippu-urheilun instituutti KIHU on tarkastellut suomalaisen aikuisväestön liikuntasuhdetta ja urheiluun liittyviä asenteita väestöpohjaisten kyselyjen avulla vuodesta 2016 lähtien, viimeksi vuonna 2018 (Mäkinen et al. 2018) Käsillä oleva raportti keskittyy vuosien 2024–2025 aikana toteutettujen kolmen kyselyn huippu-urheilua koskeviin teema-alueisiin ja jatkaa näin aiemmin aloitettua seurantaa suomalaisten huippu-urheiluun liittämistä merkityksistä, arvostuksista ja kiinnostuksen kohteista.

Huippu-urheilua koskevat kysymykset esitettiin osana laajempaa kyselykokonaisuutta, jossa kartoitettiin myös aikuisväestön liikunnan harrastamista ja vapaaehtoistyötä, jonka tulokset on raportoitu erillisessä julkaisuissa. Tämän asetelman myötä vastaajien arviointihorisontti ei rajoittunut vastaushetkellä yksinomaan huippu-urheiluun.

Huippu-urheilulla on Suomessa vahva yhteiskunnallinen ulottuvuus. Se kytketty kansalliseen identiteettiin, julkiseen rahoitukseen, mediakulttuuriin ja kansainväliseen näkyvyyteen, mutta myös keskusteluihin oikeudenmukaisuudesta, eettisyydestä ja resurssien kohdentamisesta. Näiden kysymysten merkitys korostuu erityisesti suurten kansainvälisten arvokilpailujen, kuten nyt lähestyvien talviolympialaisten, alla. Tällöin huippu-urheiluun kohdistuvat odotukset, tunnekokemukset ja kriittisetkin arviot nousevat tavallista näkyvämmiin osaksi julkista keskustelua ja poliittista päätöksentekoa.

Tässä raportissa tarkastellaan erityisesti huippu-urheilun koettuja ulkoisvaikutuksia, väestön kiinnostusta suomalaisten urheilijoiden kansainväliseen menestykseen, käsityksiä valtion huippu-urheilurahoituksesta ja dopingin käytöstä sekä urheilun seuraamista eri muodoissa ja kanavissa. Huippu-urheilua lähestytään laajana yhteiskunnallisena ilmiönä, jonka hyväksyttävyys ja legitimitetti rakentuvat paitsi urheilullisen menestyksen myös väestön kokemuksen hyötyjen, haittojen ja arvojen varaan. Tarkastelun kohteena eivät siten ole vain yksittäiset lajit tai urheilu suoritukset, vaan huippu-urheilun asema ja merkitys suomalaisessa yhteiskunnassa laajemmin.

Vuosien 2024–2025 aineisto on kerätty KIHUn ja Verianin (ent. Kantar TNS) yhteistyönä käyttäen Verianin väestöpohjaista paneelia. Kyselyt toteutettiin kolmessa eri mittausajankohdassa: kesäkuussa 2024, joulukuussa 2024 ja huhtikuussa 2025. Kyselyihin vastasi yhteensä 4 776 18–80-vuotiaasta suomalaista, ja aineisto on painotettu edustamaan koko aikuisväestöä sukupuolen, iän ja asuinalueen mukaan. Huippu-urheilua koskevat kysymykset ovat monilta osin samoja kuin aiemmissa, erityisesti vuosina 2016 ja 2018 toteutetuissa kyselyissä, mikä mahdollistaa väestön asenteiden ja käsitysten muutosten tarkastelun ajassa.

Kuten harrastamisraportissa, myös tässä kokonaisuudessa kysymykset perustuvat vastaajien omiin arvioihin ja kokemuksiin. Vuosien 2024–2025 kyselyissä urheilun seuraamista koskevat arviot (luku 4) kohdistuvat viimeksi kuluneeseen neljän kuukauden ajanjaksoon, kun aiemmissa, vuosina 2016 ja 2018 toteutetuissa tutkimuksissa tarkastelujakso oli vuoden mittainen. Tarkastelujakson lyhentämisen tavoitteena on ollut vastausten luotettavuuden parantaminen sekä eri vuodenaikoihin ajoittuvien kyselyjen yhdistäminen koko vuotta kuvaavaksi aineistoksi. Lisäksi vuosien 2024–2025 kysely kohdistui 18–80-vuotiaaseen väestöön, kun taas vuoden 2018 kysely koski 15–74-vuotiaita suomalaisia. Näiden menetelmällisten erojen vaikutukset on syytä huomioida tuloksia tulkittaessa ja eri vuosien vertailuja tehtäessä.

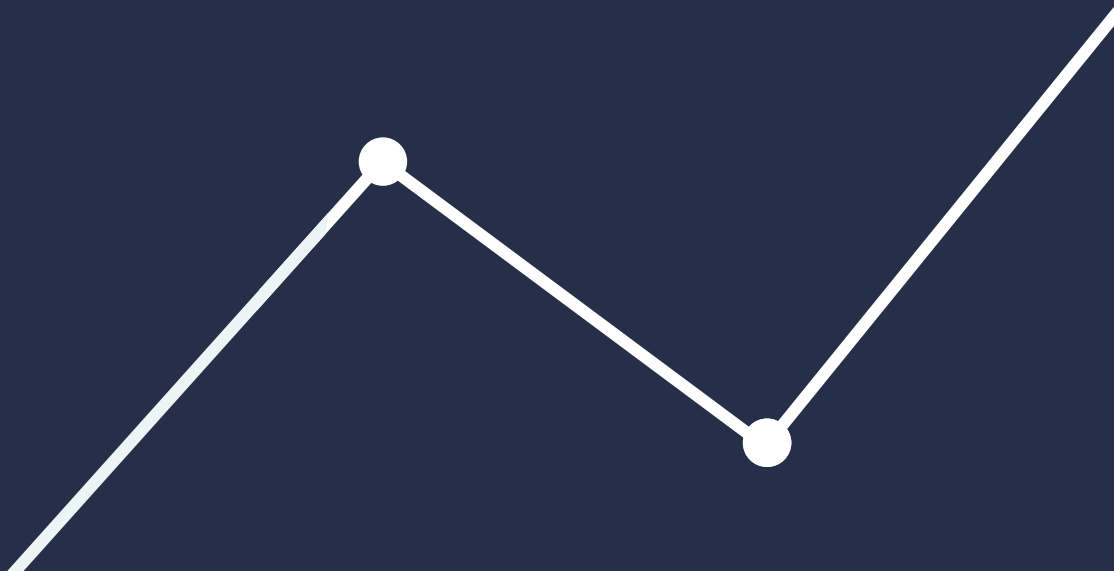
Raportin tavoitteena on tarjota ajantasainen ja päätöksenteon kannalta relevantti kokonaiskuva siitä, miten suomalainen aikuisväestö suhtautuu huippu-urheiluun 2020-luvun puolivälissä. Tulokset palvelevat huippu-urheilun kehittämistyötä, liikuntapoliittista päätöksentekoa ja julkista keskustelua tarjoamalla tietoa huippu-urheilun yhteiskunnallisesta hyväksyttävyydestä, rahoituksen koetusta oikeutuksesta sekä urheilun seuraamisen rakenteista. Samalla raportti mahdollistaa pidemmän aikavälin muutosten tarkastelun suomalaisessa huippu-urheilukulttuurissa tilanteessa, jossa huippu-urheilun rooli ja resurssit ovat jatkuvan arvioinnin kohteena.

1 Mielipiteet huippu-urheilun ulkoisvaikutuksista

Luvussa tarkastellaan, miten aikuisväestö kokee huippu-urheilun vaikuttavan muuhun yhteiskuntaan. Tässä yhteydessä ulkoisvaikutuksilla tarkoitetaan huippu-urheilun vaikutuksia, jotka ulottuvat kilpailutoimintaa laajemmalle ja koskettavat väestöä yksilöllisten tai yhteisten kokemusten ja merkitysten kautta. Nämä voivat ilmetä henkilökohtaisina tunnekokemuksina sekä laajemmin jaettuina yhteiskunnallisina ilmiöinä, kuten kansallisena yhteenkuuluvuutena tai kansainvälisenä näkyvyytenä.

Monet perustelut huippu-urheilun julkiselle tukemiselle nojautuvat sen myönteisinä koettuihin vaikutuksiin. Huippu-urheiluun liitetään kuitenkin myös kielteisiä ulkoisvaikutuksia, kuten liiallista kilpailullisuutta sekä paineita ja vaatimuksia urheilijoille. Niin myönteisten kuin kielteistenkin vaikutustapojen tunnistaminen on tärkeää huippu-urheilun yhteiskunnallisen merkityksen kokonaisvaltaiselle kehittämiselle.

Ulkoisvaikutusten selvittämiseen on käytetty vuodesta 2016 lähtien samoja taulukossa 1 esitettyjä väitteitä. Tämä mahdollistaa vastausten vertailun ajassa ja antaa kokonaiskuvan siitä, miten huippu-urheilun koetut vaikutukset ovat muuttuneet viime vuosina. Aineisto kattaa kuusi väestöä edustavaa mittausajankohtaa vuosien 2016–2025 välillä.

Taulukko 1. Väitteet huippu-urheilun ulkoisvaikutuksista

Kysymys	Vastausvaihtoehdot
Lue alla olevat väitteet ja valitse kussakin vaihtoehto, joka kuvaa sinun tunteitasi ja ajatuksiasi parhaiten.	
Silloin kun suomalaiset huippu-urheilijat menestyvät...	Täysin samaa mieltä
...Kansallisen identiteetin tunteeni vahvistuu	Samaa mieltä
...Talous piristyy	Jokseenkin samaa mieltä
...Väestön liikkuminen ja urheiluun osallistuminen lisääntyy	Ei samaa eikä eri mieltä
...Saan hyvän mielen	Jokseenkin eri mieltä
...Maamme kansainvälinen tunnettuus paranee	Eri mieltä
	Täysin eri mieltä
	En osaa sanoa
Huippu-urheilun kehittäminen ja edistäminen...	Täysin samaa mieltä
...Vähentää resursseja paikallistoiminnalta ruohonjuuritasolla	Samaa mieltä
...Aiheuttaa epätervettä keskittymistä voittamiseen hinnalla millä hyvänsä	Jokseenkin samaa mieltä
	Ei samaa eikä eri mieltä
...Aiheuttaa fyysistä väkivaltaa ja häirintää urheilijoita kohtaan	Jokseenkin eri mieltä
...Vaikuttaa negatiivisesti urheilijoiden koulutukseen	Eri mieltä
...Johtaa epäeettiseen toimintaan, kuten dopingiin ja sopupeleihin	Täysin eri mieltä
	En osaa sanoa

1.1 MYÖNTEISET ULKOISVAIKUTUKSET

Huippu-urheilun myönteiset ulkoisvaikutukset ovat säilyneet keskeisenä osana sen yhteiskunnallista oikeutusta koko tarkastelujakson ajan. Kuvion 1 mukaan erityisesti **kansainväliseen näkyvyyteen ja tunnekokemuksiin liittyvät vaikutukset** saavat vahvaa kannatusta myös uusimmissa mittauksissa vuosina 2024 ja 2025.

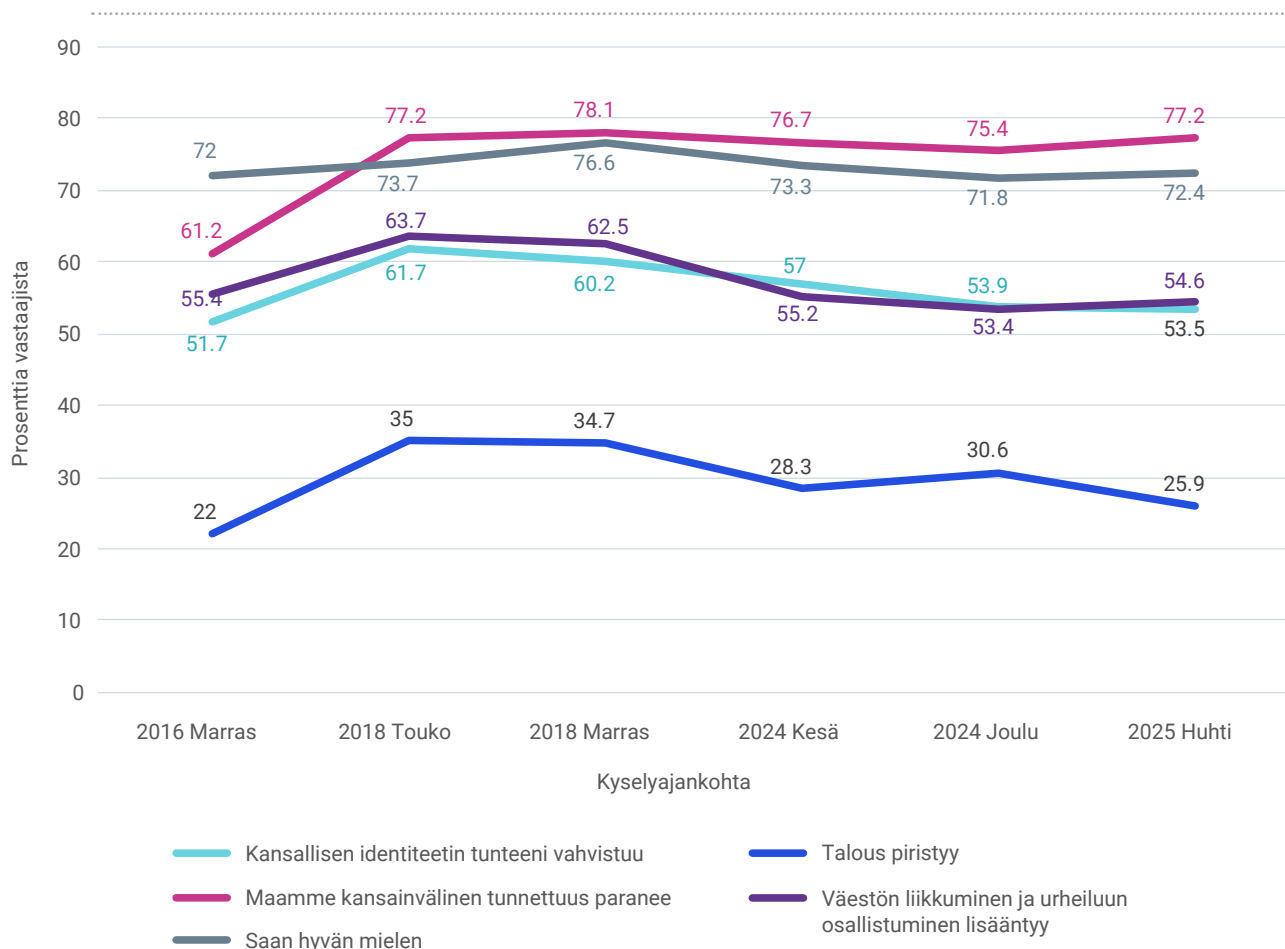
Viimeisimmissä kyselyissä selvästi eniten samaa mieltä ollaan väitteestä, jonka mukaan huippu-urheilumenestys **parantaa Suomen kansainvälistä tunnettuutta**. Vaikka kannatus oli korkeimmillaan jo vuonna 2018, vuosien 2024 ja 2025 mittaukset osoittavat, että tämä vaikutus koetaan yhä vahvasti. Kansainvälisen tunnustuksen merkitys näyttäytyy siten suhteellisen vakaana ja ajassa kestäväenä huippu-urheilun ulkoisvaikutuksena.

Myös väite ”saan hyvän mielen” säilyttää asemansa yhtenä vahvimista myönteisistä vaikutuksista. Vuosien 2024 ja 2025 tulokset osoittavat, että huippu-urheilumenestys tuottaa edelleen laajasti koettua emotionaalista hyötyä. Huippu-urheilun merkitys osana arjen tunne-elämyksiä on vakiintunut. **Kansal-**

lisen identiteetin vahvistuminen on myönteinen ulkoisvaikutus, jonka kohdalla nähdään hienoista kasvua verrattuna vuoden 2018 tuloksiin mutta vuosien 2024 ja 2025 mittaukset asettuvat kuitenkin edelleen selvästi enemmistön puolelle. Tämä viittaa siihen, että huippu-urheilun symbolinen merkitys suomalaisuudelle on yhä olemassa.

Uskomus väestön liikkumisen lisääntymiseen huippu-urheilumenestyksen vaikutuksesta näyttäytyy uusimmissa mittauksissa jonkin verran varovaisempaa vuosiin 2016 ja 2018 nähden. Silti vieläkin yli puolet näkee huippu-urheilun ja arkiliikunnan välillä myönteisen yhteyden. Myönteisistä vaikutuksista vähiten uskotaan edelleen menestyksen tuomaan talouden piristymiseen. Vaikka talousvaikutusten koettu merkitys on korkeampi kuin vuonna 2016, vuosien 2024 ja 2025 tulokset osoittavat, että suuri osa vastaajista suhtautuu väitteeseen epäilevästi tai neutraalisti. Tämä kertoo siitä, että huippu-urheilun taloudellisia hyötyjä ei koeta suorina tai helposti havaittavina.

Kuvio1. Huippu-urheilun myönteiset ulkoisvaikutukset

1.2 KIELTEISET ULKOISVAIKUTUKSET

Kielteisiä ulkoisvaikutuksia koskevat arviot täydentävät kuvaa huippu-urheilun yhteiskunnallisesta merkityksestä ja tuovat esiin sen varjopuolia. Kuvion 2 perusteella huippu-urheiluun liitetyt kielteisiä vaikutuksia tunnistetaan mutta keskimäärin vähemmän kuin vuoden 2016 mittauksessa.

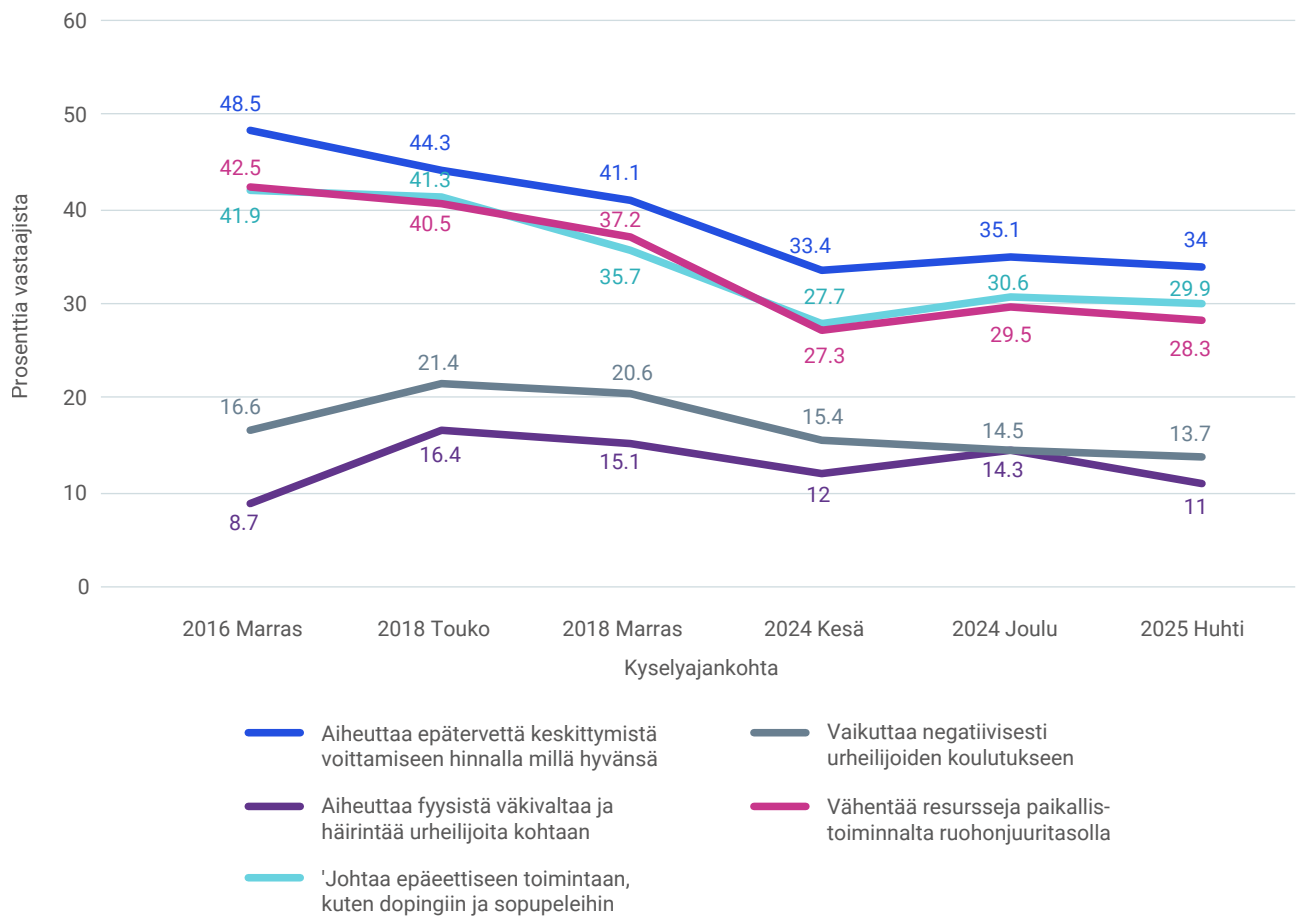
Voittamiseen liittyvä liiallinen kilpailullisuus nähdään edelleen yleisimmin huippu-urheilun negatiivisena tekijänä. Siitä samaa mieltä olevien osuus on kuitenkin laskenut voimakkaasti, lähes 25 prosenttiyksiköllä vuoteen 2016 nähden. Seuraavaksi yleisimpinä haittoina nähdään huippu-urheilun vievän resursseja ruohonjuuritason toimijoilta ja johtavan epäeettiseen toimintaan. Myös niistä samaa mieltä olevien osuus on laskenut merkittävästi vuodesta 2016 lähtien. Kielteisistä ulkoisvaikutuksista vähiten samaa mieltä (11 %) olevia on huippu-urheilijoiden fyysistä häiritsemistä koskevassa väitteessä. Mielenkiintoises-

ti tästä samaa mieltä olevien osuus on nyt laskenut sen jälkeen, kun se nousi vuonna 2018 lähemmäksi kansainvälisessä vertailussa olleiden maiden tasoa (ks. Mäkinen 2017).

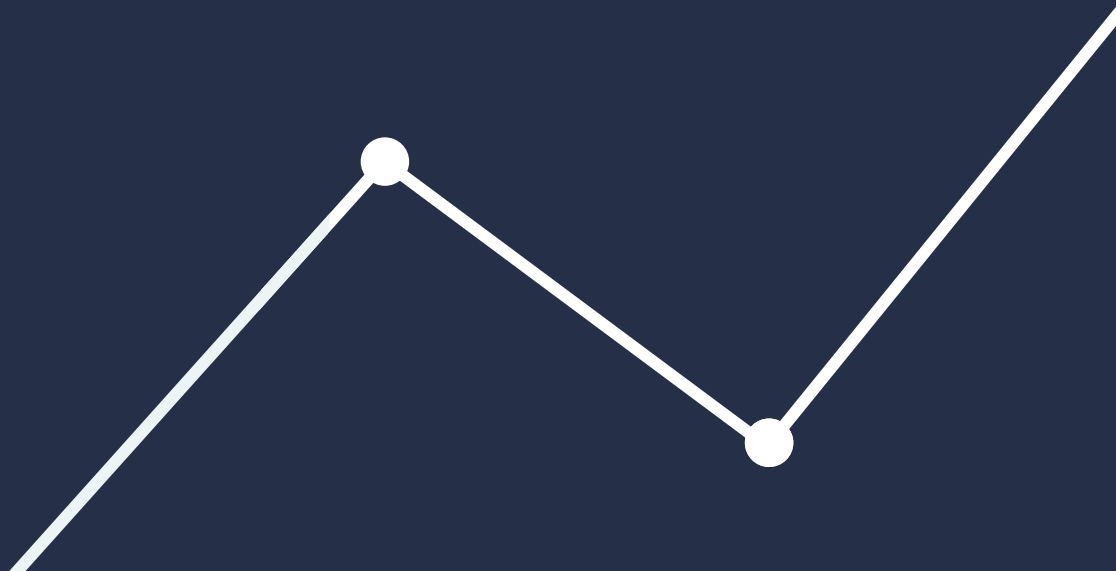
1.3 YHTEENVETO

Kokonaisuutena tarkasteltuna vuosien 2024 ja 2025 mittaukset vahvistavat kuvaa huippu-urheilusta ilmiönä, jonka myönteiset ulkoisvaikutukset koetaan kielteisiä vaikutuksia merkittävämmiksi. Erityisesti kansainväliseen näkyvyyteen ja tunneperäisiin kokemuksiin liittyvät hyödyt säilyvät vahvoina, kun taas taloudelliset ja liikunnalliset vaikutukset herättävät enemmän epävarmuutta. Kielteiset ulkoisvaikutukset ovat olemassa ja tunnistettuja, mutta ne eivät näytä hallitsevan väestön kokonaisarviota huippu-urheilun yhteiskunnallisesta merkityksestä.

Kuvio 2. Huippu-urheilun kielteiset ulkoisvaikutukset

2 Huippu-urheilun kiinnostavuus sekä käsitykset dopingin käytöstä ja valtion huippu- urheilurahoituksesta

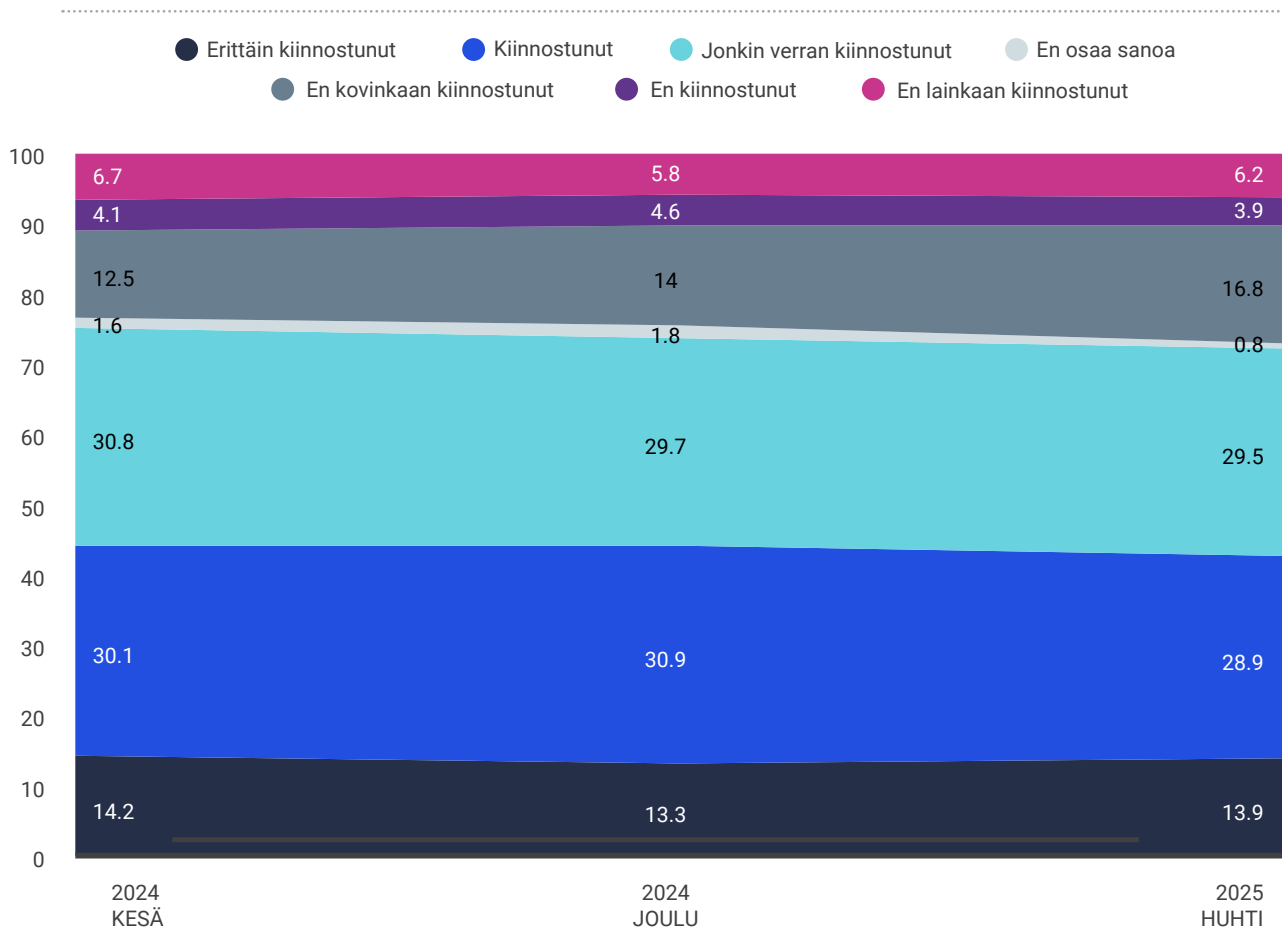

2.1 HUIPPU-URHEILUN KIINNOSTAVUUS

Vuosien 2024 ja 2025 kyselyssä vastaajilta kysyttiin: ”kuinka kiinnostunut olet siitä, että suomalaiset urheilijat menestyvät kansainvälisissä kilpailuissa?”. Kuviossa kolme esitettyjen vastausten perusteella selkeä enemmistö suomalaisista on tästä kiinnostunut. Kiinnostus oli voimakkainta kesäkuussa vuonna 2024 kuukausi ennen Pariisin kesäolympiaisia tehdyssä kyselyssä, jolloin yhteenlaskettu samaa mieltä olevien osuus oli 75,1 prosenttia. Saman vuoden joulukuussa osuus oli 73,9 prosenttia ja huhtikuussa vuonna 2025 72,3 prosenttia.

Väestön huippu-urheilumenestykseen kohdistuvaa kiinnostusta on kysytty hieman eri tavoin kaikkiaan kymmenessä eri kyselyssä vuodesta 2001 lähtien. Näiden kyselyiden kiinnostuneiden osuuden keskiarvo on 68,6 prosenttia. Korkeimmillaan se oli 77,7 prosenttia vuonna 2001¹ vuonna ja matalimmillaan 56,2 prosenttia vuonna 2016. Koska kysymysmuoto ja vastausasteikko on hieman vaihdellut luvut eivät ole täysin vertailukelpoisia. Osuuksien muutokset ovat kuitenkin sen verran voimakkaita, että voidaan olettaa voittamisen tärkeyden palaneen 2020-luvulla lähelle jo 2000-luvun alun tasoa 2010-luvun puolivälin notkahduksen jälkeen.

Kuvio 3. Kiinnostus huippu-urheilumenestykseen

¹ Vuoden 2001 kysymysmuoto oli: Kuinka tärkeänä Te pidätte Suomen ja suomalaisten kannalta sitä, että suomalaiset huippu-urheilijat menestyvät hyvin kansainvälisesti

2.2 HUIPPU-URHEILURAAHOITUS

Huippu-urheilun rahoittamisesta esitettiin vastaajille neljää eri teemaa koskevia väitteitä (taulukko 2). Ensimmäinen teema koski rahoituksen tasoa, toinen urheilun ruohonjuuritason rahoitukseen vertaamista, kolmas huippu-urheilurahoituksen hyödyllisyyttä ja neljäs reaktiivisuutta muiden maiden rahoitusmuu-

toksiin. Vastaajat saivat valita yhden väitteen kustakin teemasta. Tämä väitepatteristo esitettiin ensimmäisen kerran vuoden 2021 väestökyselyssä Tokion olympialaisten aikana tarjoten viitekohdan vuosien 2024-2025 kyselyille.

Taulukko 2. Huippu-urheilun rahoittamista koskevat väitteet

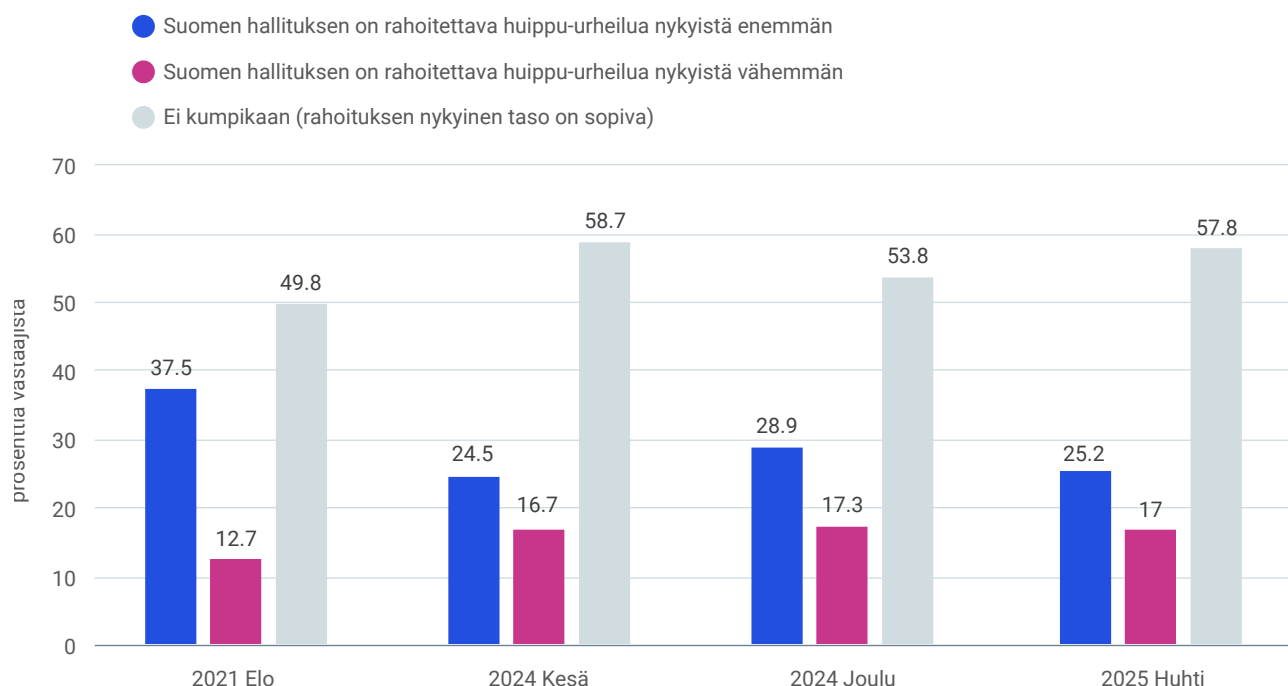
1 Rahoituksen määrä	A	Suomen hallituksen on rahoitettava huippu-urheilua nykyistä enemmän
	B	Suomen hallituksen on rahoitettava huippu-urheilua nykyistä vähemmän
	C	Ei kumpikaan (rahoituksen nykyinen taso on sopiva)
2 Huippu-urheilu vs. "ruohonjuuritason"	A	Suomen hallituksen on rahoitettava huippu-urheilua suhteellisesti enemmän kuin "ruohonjuuritason" urheilua
	B	Suomen hallituksen on rahoitettava huippu-urheilua suhteellisesti vähemmän kuin "ruohonjuuritason" urheilua
	C	Ei kumpikaan (rahoituksen nykyinen suhde on hyvä)
3 Huippu-urheilun tärkeys	A	Suomen hallituksen huippu-urheilurahoitus on hyödyllistä, koska huippu-urheilulla on tärkeä merkitys suomalaisessa yhteiskunnassa
	B	Suomen hallituksen huippu-urheilurahoitus ei ole hyödyllistä, koska huippu-urheilulla ei ole tärkeää merkitystä suomalaisessa yhteiskunnassa
4 Suomi vs. muut maat	A	Jos muut maat aikovat rahoittaa enemmän huippu-urheilua, olisi mielestäni hyvä, jos myös Suomi tekisi niin
	B	Jos muut maat aikovat rahoittaa enemmän huippu-urheilua, en olisi tyytyväinen jos Suomi tekisi samoin

Kuviossa neljä esitetään ensimmäisen teeman eli rahoituksen määrän väittämiin annetut vastaukset. Jokaisella kyselykerralla rahoituksen nykyistä tasoa kannattava väite on selkeästi suosituin vaihtoehto. Huomattavaa on myös Tokion olympialaisten (2021) käynnissä olon aikana tehdyssä kyselyssä annettu suuri (37,5 %) kannatus nykyistä suuremman rahoituksen vaihtoehdolle verrattuna vuosien 2024-2025 -kyselyihin. Niissäkin kyselyissä enemmän -vaihtoehto on kuitenkin melko selkeästi vähemmän -vaihtoehtoa suositumpi.

Kuviossa 5 esitetään tulokset väitteistä, joissa huippu-urheilun rahoitus asetettiin vastakkain urheilun ruohonjuuritason rahoituksen kanssa. Tässäkin väitteessä konservatiivinen, nykyistä jakosuhdetta hyvänä pitävänä kanta sai selkeän enemmistön puolelleen. Mahdollisesti monet vastaajat tiedostavat ruohonjuuritason saavan merkittävästi huippu-urhei-

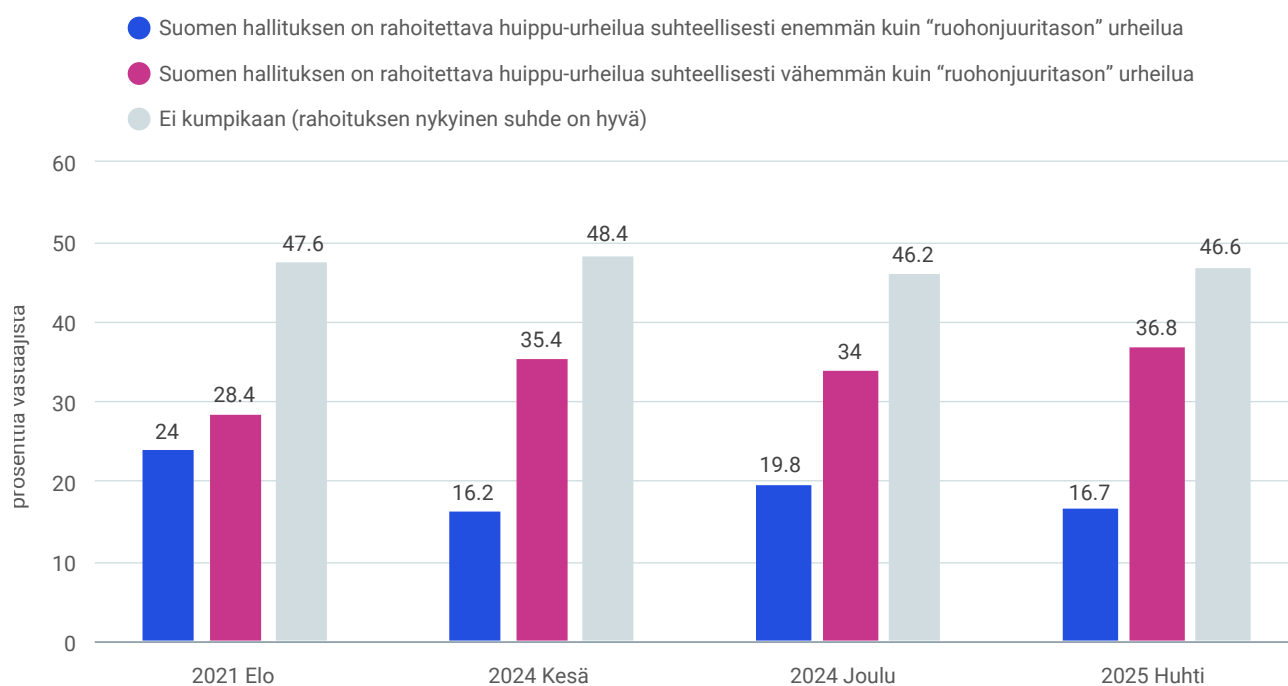
lun suuremman rahoitusosuuden jo nykyisessä jakosuhteessa. Tästä johtuen nykysuhteen ylläpitämistä koskeva väite tavallaan sisältää myös ruohonjuuritason suosivan väitteen, joka on selkeästi toiseksi suosituin. Näiltä osin tulokset ovat odotettuja istuen hyvin Pohjoismaiseen tasa-arvoa ja koko kansan liikuntaa edistävään linjaan. Sen sijaan on yllättävää, että Tokion olympialaisten aikaan (2021) lähes joka neljäs suomalainen asettui kannalle, jonka mukaan hallituksen pitäisi rahoittaa enemmän huippu-urheilua kuin ruohonjuuritason urheilua. Osuus laski myöhemmissä kyselyissä mutta ei kuitenkaan mitenkään marginaaliselle tasolle. Tulos hämmästyttää, koska suomalaisessa liikuntapolitiikassa ei ole juurikaan keskusteltu anglosaksisesta rahoitusmallista, jossa valtio tukisi lähinnä vain huippu-urheilua.

Kuvio 4. Huippu-urheilurahoituksen taso

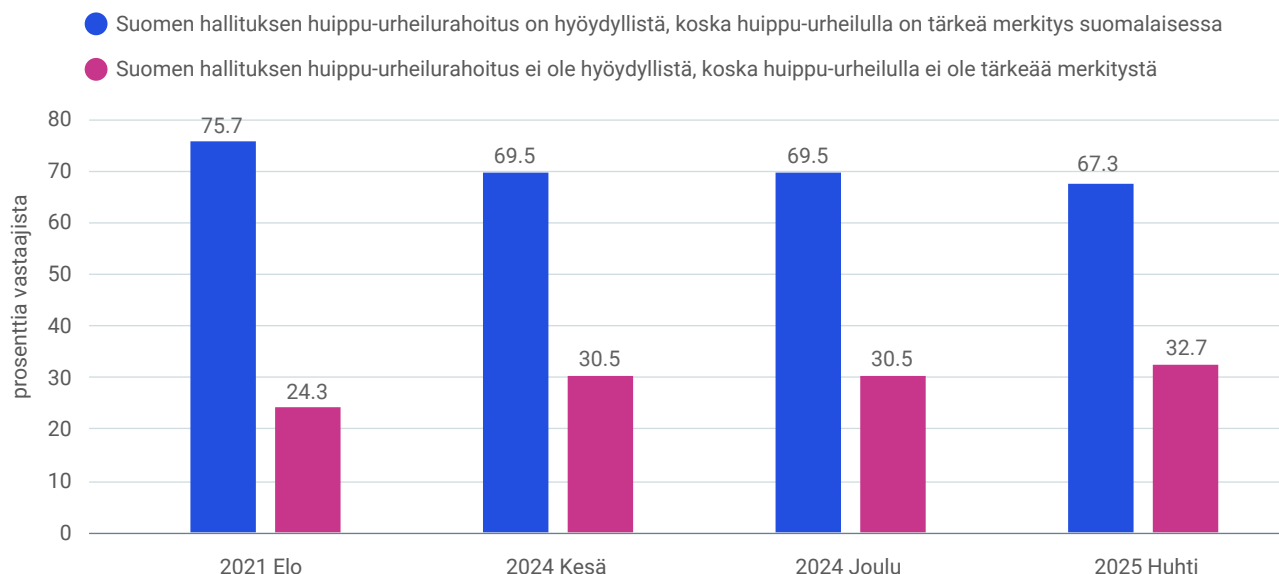

Väite, jonka mukaan huippu-urheilun rahoitus on hyödyllistä ja sen merkitys on tärkeä suomalaisessa yhteiskunnassa saa kaikissa kyselyissä selkeän enemmistön puolelleen (kuvio 6). Jälleen huippu-urheilua suosiva kanta on korkeimmillaan (75,7 %) Tokion olympialaisten (2021) aikana tehdyssä kyselyssä. Myöhemmin tehdyissä kyselyissä osuus laskee hieman 70 prosentin alapuolelle vastustavan kannan noustessa hieman yli 30 prosenttiin.

Kuvio 5. Huippu-urheilun rahoitus vs. ruohonjuuritason rahoitus

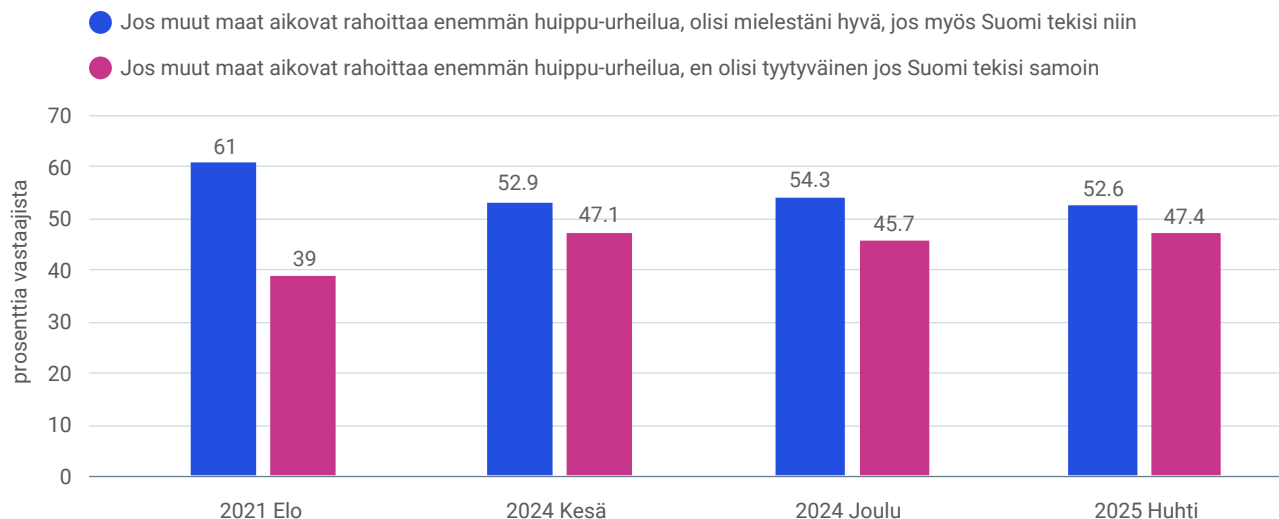

Kuvio 6. Huippu-urheilurahoituksen hyödyllisyys

Yli puolet suomalaisista pitäisi hyvänä, jos Suomi reagoisi muiden maiden huippu-urheilurahoituksen korotuksiin vastaavalla tavalla (kuvio 7). Ero tätä vastustavaan kantaan ei ole kuitenkaan suuri lukuunottamatta Tokion olympialaisten (2021) aikaan tehtyä kyselyä.

Kuvio 7. Huippu-urheilun rahoituksen reaktiivisuus

Kokonaisuutena suomalaisten enemmistö suhtautuu huippu-urheilun rahoitukseen varsin maltillisesti ja säilyttävästi: nykyistä rahoitustasoa ja sen suhdetta ruohonjuuritason urheiluun pidetään pääosin sopivana kaikissa kyselyissä. Huippu-urheilun rahoituksen koetaan olevan hyödyllistä ja yhteiskunnallisesti merkittävää, näkemystä kannattaa enemmistö vastaajista. Tokion olympialaisten aikaan vuonna 2021 huippu-urheilua suosivat kannat olivat kaut-

ta linjan vahvempia kuin myöhemmissä, vuosien 2024–2025 kyselyissä, erityisesti rahoituksen lisäämisen ja huippu-urheilun suhteellisen painottamisen osalta. Lisäksi yli puolet vastaajista suhtautuu myönteisesti siihen, että Suomi reagoisi muiden maiden huippu-urheilurahoituksen kasvuun vastaavilla panoituksilla, vaikkakin mielipiteet jakautuvat tässä kysymyksessä melko tasaisesti.

2.3 DOPINGIN KÄYTTÖ

Kysymme väestön käsityksiä dopingin käytöstä huippu-urheilussa kahdella kysymyksellä (taulukko 3). Ensinnäkin uskovatko he suomalaisten huippu-urheilijoiden käyttävän dopingia ja toiseksi uskovatko he dopingin käytön olevan yleistä kansainvälisessä huippu-urheilussa. Kysymyksiin vastattiin yhdestä viiteen ulottuvalla asteikolla.

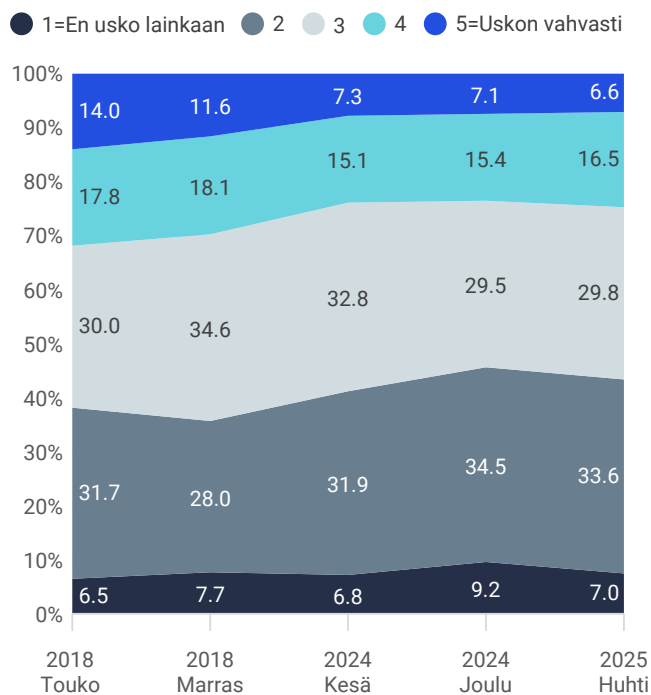
Taulukko 3. Kysymykset dopingin käytöstä

Kysymys	Vastausvaihtoehdot
Uskotko, että suomalaiset huippu-urheilijat käyttävät dopingia. Arvioi asteikolla yhdestä viiteen, jossa 1 tarkoittaa, ettet usko lainkaan suomalaisten huippu-urheilijoiden käyttävän dopingia, 5 että uskot vahvasti heidän käyttävän dopingia ja muut lukuarvot tarkoittavat näiden ääripäiden väliin jääviä mielipiteitä.	1 = En usko lainkaan
	2
	3
	4
	5 = Uskon vahvasti
Uskotko, että dopingin käyttö on yleistä kansainvälisessä huippu-urheilussa. Arvioi tätäkin asteikolla yhdestä viiteen, jossa 1 tarkoittaa, ettet usko lainkaan dopingin käytön yleisyyteen kansainvälisessä huippu-urheilussa, 5 että uskot vahvasti sen yleisyyteen ja muut lukuarvot näiden ääripäiden väliin jääviä mielipiteitä.	En osaa sanoa
	1 = En usko lainkaan
	2
	3
	4
	5 = Uskon vahvasti
	En osaa sanoa

Kuvio 8 esittää vastauksia suomalaisten huippu-urheilijoiden dopingin käyttöä koskevista käsityksistä viidessä vuosina 2018-2025 tehdyissä kyselyissä, joissa on käytetty tätä samaa kysymys- ja vastausmuotoa. Tummanharmaa ja harmaa alue kuvaa vastauksia 1 ja 2 eli epäuskoa dopingin käyttöön. Vaalean sininen ja sininen alue kuvaa vastauksia 4 ja 5 eli uskoa dopingin käyttöön. Vastaukset 3 jäävät harmaalle alueelle näiden väliin, näitä vastauksia on vaikeampi tulkita mutta ehkä niissä piilee epäily dopingin käytöstä.

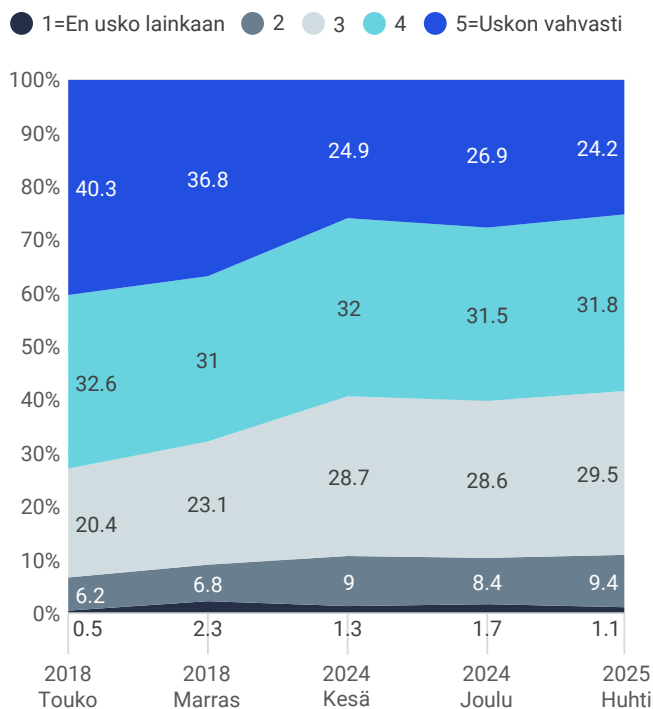
Näin tulkittujen tulosten mukaan hieman yli 40 prosenttia suomalaisista ei usko kotimaisten huippu-urheilijoiden käyttävän dopingia (vastausvaihtoehdot 1–2) vuonna 2025 toteutetussa kyselyssä. Vastaava osuus oli noin 35 prosenttia vuoden 2018 kyselyissä. Samanaikaisesti niiden vastaajien osuus, jotka uskovat suomalaisten huippu-urheilijoiden käyttävän dopingia (vastausvaihtoehdot 4–5), on laskenut noin 30 prosentista reiluun 20 prosenttiin. Noin kolmannes vastaajista sijoittuu näiden väliin kuvion 8 vaalean harmaalle alueelle (vastausvaihtoehto 3).

Kuvio 8. Uskotko, että suomalaiset huippu-urheilijat käyttävät dopingia

Kuviossa 9 esitetyt tulokset dopingin käytöstä kansainvälisessä huippu-urheilussa näyttävät huomattavasti synkemmiltä kuin suomalaisia koskevat tulokset. Peräti 73 prosenttia suomalaista uskoo dopingin käytön olevan yleistä kansainvälisessä huippu-urheilussa vuoden 2018 toukokuussa tehdyssä kyselyssä. Samassa kyselyssä vain vajaa 7 prosenttia ei uskonut tähän. Dopingin käyttöön uskovien osuus laskee melko voimakkaasti tämän jälkeen tehdyissä kyselyissä. Vuoden 2025 tehdyssä kyselyssä siihen uskovien osuus on pudonnut 56 prosenttiin. Muutos on siis samansuuntainen kuin suomalaisia koskevissa tuloksissa eli dopingin käyttöön uskovien osuus laskee myöhemmissä, vuosina 2024-2025 tehdyissä kyselyissä. Yksi syy tähän voi olla vuosina 2015–2017 paljastunut Venäjän valtiollinen doping-järjestelmä, josta uutisoitiin laajasti Suomessa kyseenalaistaen huippu-urheilun uskottavuutta ja reilun kilpailun periaatteita. Tämän tapauksen voidaan olettaa vaikuttaneen väestön käsityksiin vielä vuoden 2018 kyselyssä. Ajan myötä sen merkitys väheni ja kun uusia yhtä laajoja skandaaleja ilmennyt väestön usko puhtaaseen huippu-urheiluun palautui osittain.

Kuvio 9. Uskotko, että dopingin käyttö on yleistä kansainvälisessä huippu-urheilussa

2.4 YHTEENVETO

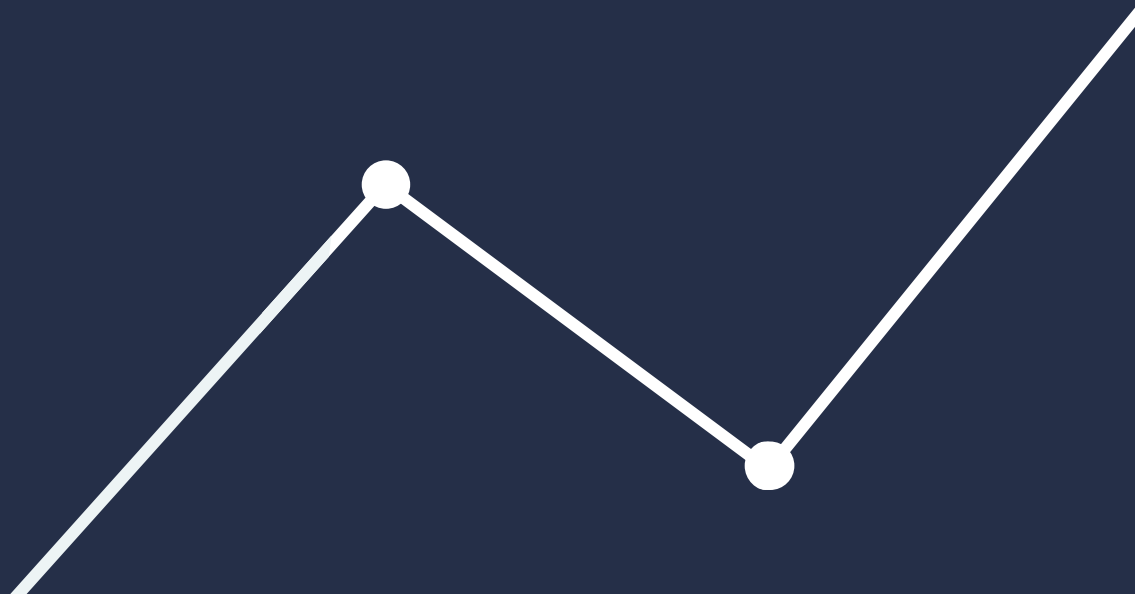
Luvussa 2 tarkasteltiin suomalaisten käsityksiä huippu-urheilusta kolmen teeman kautta: kiinnostusta huippu-urheilumenestykseen, näkemyksiä valtion huippu-urheilurahoituksesta sekä uskomuksia dopingin käytöstä. Tulokset osoittavat, että huippu-urheilu on edelleen suomalaisille merkityksellistä. Selkeä enemmistö vastaajista on kiinnostunut suomalaisen urheilijoiden kansainvälisestä menestyksestä, ja kiinnostus on 2020-luvulla vahvistunut verrattuna 2010-luvun puoliväliin, lähestyen 2000-luvun alun korkeita tasoja. Kiinnostus oli erityisen suurta suurten arvokilpailujen, kuten Pariisin olympialaisten, alla.

Huippu-urheilun rahoitusta koskevissa kysymyksissä enemmistö suomalaisista suhtautuu asiaan maltillisesti ja säilyttävästi. Nykyistä rahoituksen tasoa sekä sen suhdetta ruohonjuuritason urheiluun pidetään pääosin sopivana. Samalla huippu-urheilun rahoitus koetaan laajasti hyödylliseksi ja yhteiskunnallisesti merkittäväksi, vaikka huippu-urheilua voimakkaasti painottavat kannat ovat hieman heikentyneet Tokion olympialaisten aikaisesta huipusta. Yli puolet vastaajista suhtautuu myönteisesti siihen, että Suomi reagoisi muiden maiden huippu-urheilurahoituksen kasvuun, mutta mielipiteet ovat tässä kysymyksessä melko jakautuneita.

Dopingia koskevat tulokset osoittavat eron kotimaisen ja kansainvälisen huippu-urheilun välillä. Noin 40 prosenttia suomalaisista ei usko kotimaisten huippu-urheilijoiden käyttävän dopingia, ja näin ajattelevien osuus on kasvanut viimeisimmissä kyselyissä. Kansainvälisen huippu-urheilun osalta käsitykset ovat selvästi synkempiä, vaikka dopingin yleisyyteen uskovien osuus on laskenut merkittävästi vuodesta 2018 vuoteen 2025. Kehityksen taustalla voi olla aiempien laajojen doping-skandaalien vaikutusten vähentyminen ajan myötä.

3 Urheilun seuraaminen

Suomalaisten urheilun seuraaminen on merkittävä kulttuurinen ja yhteiskunnallinen ilmiö, joka heijastaa sekä yksilöllisiä elämäntapoja että laajempia sosiaalisia rakenteita. Urheilun seuraaminen kytkeytyy vapaa-ajan käyttöön, mediaan, kansalliseen identiteettiin ja yhteisöllisyyteen, ja sen muodot ovat viime vuosikymmeninä monipuolistuneet huomattavasti. Perinteisten massatapahtumien ja televisiolähetysten rinnalle ovat nousseet digitaaliset alustat, sosiaalinen media ja yksilöllisempi, ajasta ja paikasta riippumaton kuluttaminen. Näiden muutosten myötä urheilun seuraaminen ei ole enää pelkästään passiivista katsomista, vaan yhä useammin aktiivista osallistumista, vuorovaikutusta ja sisällön tuottamista.

3.1 URHEILUN SEURAAMISEN ERI MUODOT JA KANAVAT

Urheilun seuraamisen eri muotoja on KIHUn tutkimuksissa selvitetty vuodesta 2016 lähtien 12 eri väitteen avulla (taulukko 4). Tätä raporttia varten väitteet on luokiteltu neljään eri luokkaan: 1) urheilutapahtumien seuraaminen, 2) urheilun ”uutisvirran” seuraaminen, 3) urheilun laajempien teemojen seuraaminen sekä 4) urheilun sosiaalinen seuraaminen ja kanssakäyminen.

Kyselyissä vastaajia on pyydetty arvioimaan kuinka usein he seuraavat urheilua eri muodoissa. Vastausvaihtoehdot ovat olleet: en koskaan, harvemmin kuin kerran kuukaudessa, noin 1–2 kertaa kuukaudessa, noin 1–2 kertaa viikossa, päivittäin tai lähes päivittäin sekä en osaa sanoa. Vuosien 2016–2021

kyselyissä vastaajia pyydetty arvioimaan viimeksi kulunutta vuotta ja viimeisissä vuosien 2024–25 kyselyissä viimeksi kulunutta neljää kuukautta. Tässä raportissa keskitytään lähinnä urheilua säännöllisesti seuraavien osuuksiin Mikä tarkoittaa seuraamista vähintään 1–2 kertaa kuukaudessa. Kaikkien vastausvaihtoehtojen tulokset on esitetty liitteessä 1.

Tulosten tarkastelussa on syytä huomioda, että väitteitä: ”seuraan urheilutapahtumia, otteluja tai kilpailuja paikan päällä” (väite 1.) sekä ”Seuraan urheilua tai urheilijoita koskevia asioita sosiaalisessa mediassa (väite 6.) ei tarkasteltu vuoden 2016 kyselyssä.

Taulukko 4. Urheilun seuraamisen väitteet

Urheilutapahtumien seuraaminen	1.	Seuraan urheilutapahtumia, otteluja tai kilpailuja paikan päällä
	2.	Katson urheilutapahtumia, otteluja tai kilpailuja televisiosta, tietokoneelta tai mobiililaitteella.
	3.	Kuuntelen urheilutapahtumia, otteluja tai kilpailuja radiosta
Urheilun ”uutisvirran” seuraaminen	4.	Luen urheilusivuja sanoma- tai nettilehdestä
	5.	Seuraan urheilua koskevia uutisia televisiosta, tietokoneelta tai mobiililaitteelta
	6.	Seuraan urheilua tai urheilijoita koskevia asioita sosiaalisessa mediassa (kuten Twitterissä, Instagramissa, Facebookissa tai WhatsAppissa)
Urheilun laajempien teemojen seuraaminen	7.	Kuuntelen urheilua käsitteleviä keskusteluohjelmia radiosta tai Internetistä
	8.	Luen aikakauslehtiä urheilusta ja urheilijoista
	9.	Luen kirjoja urheilusta ja urheilijoista
Urheilun sosiaalinen seuraaminen ja kanssakäyminen	10.	Keskustelen urheilusta ystäväni kanssa
	11.	Menen urheilubaariin
	12.	Johdan ja hallinnoin fantasiaurheilujoukkueita

Urheilutapahtumien seuraaminen joko paikan päällä tai median välityksellä on säilyttänyt suosionsa. Huh-
tikuussa 2025 urheilutapahtumia tai -otteluita seurasi paikan päällä kaikkiaan 58,4 prosenttia vastaajista, joista 16,1 prosenttia teki tätä säännöllisesti. Vastaavat osuudet olivat joulukuussa 2024 yhteensä 61,9 prosenttia ja säännöllisesti 15,4 prosenttia sekä kesäkuussa 2024 yhteensä 60,0 prosenttia ja säännöllisesti 16,6 prosenttia. Näin ollen paikan päällä tapahtuva urheilun seuraaminen on pysynyt eri mitausajankohtina varsin vakaalla tasolla.

Tilastokeskuksen vapaa-aikatutkimuksen mukaan vajaa puolet (46 %) kymmenen vuotta täyttäneistä suomalaisista kävi paikan päällä katsomassa jo-

tain urheilulajia vuonna 2017. Miehet seurasivat urheilua paikan päällä naisia useammin. Kun miehistä useampi kuin joka toinen seurasi urheilua paikan päällä, oli vastaava osuus naisista vajaa neljä henkeä kymmenestä. Myös koulutuksella oli yhteys urheilun seuraamiseen paikan päällä. Korkeasti koulutetut ja toisen asteen tutkinnon suorittaneet oli perusasteen suorittaneita aktiivisempia liveseuraajia. (Ruuskanen 2019).

Liitteessä 2 esitetty vuosien 2024–2025 aineistoon perustuva taustojen tarkastelu tukee Tilastokeskuksen vapaa-aikatutkimuksen havaintoja ja syventää kuvaa paikan päällä tapahtuvan urheilun seuraamisen taustatekijöistä. Myös tässä aineistossa miehet

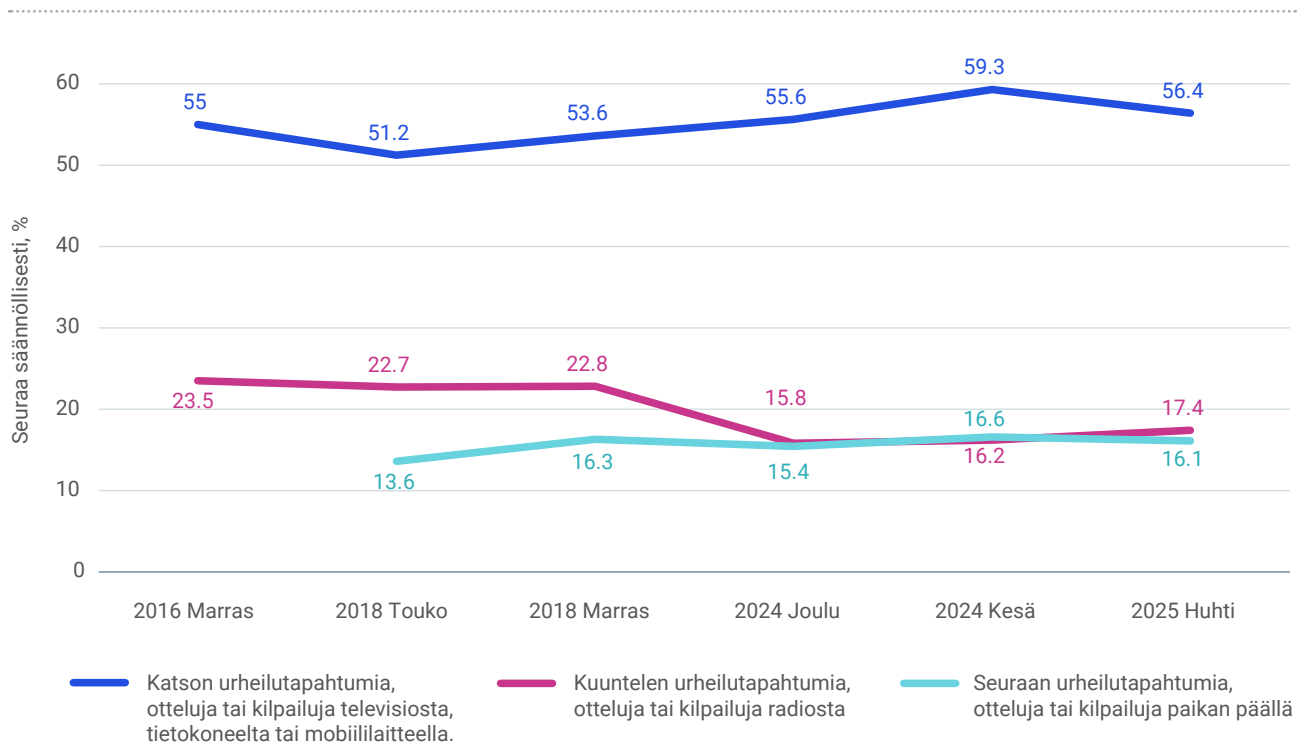
(20,7 %) seuraavat urheilua paikan päällä säännöllisesti naisia (11,4 %) useammin. Ikäryhmien väliset erot ovat maltillisia. Taloudelliset resurssit ovat selvästi yhteydessä seuraamiseen, sillä säännöllinen paikan päällä seuraaminen yleistyy suoraviivaisesti tulojen kasvaessa. Alimmassa, alle 20 000 euron luokassa seuraajia on 10,7 prosenttia ja ylimmässä yli 85 000 euron tuloluokassa heitä on 22,1 prosenttia. Koulutuksen osalta havainnot ovat pitkälti samansuuntaisia kuin Ruuskasen (2019) esittämät: perusasteen koulutuksen varassa olevat seuraavat urheilua paikan päällä harvemmin kuin korkeammin koulutetut, vaikka erot koulutusryhmien välillä ovat osin pienempiä kuin tulojen mukaan tarkasteltuna. Selkein yksittäinen taustatekijä on kuitenkin kytkös omaan liikuntatoimintaan: urheiluseuran jäsenet (30,3 %) ja seurassa harrastavat (36,8 %) seuraavat urheilua paikan päällä selvästi muuta väestöä useammin, mikä korostaa aktiivisen urheilusuhteen merkitystä liveseuraamisen taustalla.

Urheilun seuraamista mediassa tarkastellaan niiden vastaajien joukossa, jotka ilmoittivat katselleensa urheilutapahtumia televisiosta tai muista digitaalisista kanavista, kuunnelleensa niitä radiosta tai seu-

ranneensa urheilua koskevia uutisia. Vuosien 2024–2025 kyselyiden yhdistetyn aineiston perusteella urheilun mediaseuraaminen on erittäin yleistä: yhteensä 88,1 prosenttia 18–80-vuotiaista suomalaisista seuraa urheilua mediassa joko säännöllisesti tai harvemmin. Tämä kokonaisuus on laskettu kolmen mediaseuraamisen muodon – urheilutapahtumien katsomisen, kuuntelemisen sekä urheilua koskevan uutisseurannan – perusteella yhdistämällä kesäkuussa 2024, joulukuussa 2024 ja huhtikuussa 2025 toteutetut kyselyt. Väestötasolla osuus vastaa noin 3,8 miljoonaa henkilöä.

Selvästi suurin osa seuraa urheilutapahtumia televisiosta, tietokoneelta tai mobiililaitteelta. Kesällä 2024 näin teki säännöllisesti lähes 60 prosenttia (59,3 %) vastaajista. Vuosien 2024 ja 2025 kaksi muuta mitaistetta antoivat hieman matalamman osuuden, mutta urheilun seuraaminen näiden medioiden välityksellä on hieman vahvistunut verrattuna vuosien 2018–19 tilanteeseen. Vastaavasti urheilutapahtumien kuunteleminen radioista on hieman vähentynyt. Noin 15 prosenttia vastaajista kuunteli säännöllisesti urheilua radiosta, kun vastaavat osuudet vuoden 2018 kyselyissä olivat yli 20 prosenttia (20,6 % ja 23,1 %).

Kuvio 10. Urheilutapahtumien säännöllinen (vähintään 1–2 kertaa kuukaudessa) seuraaminen vuosien 2016–2025 kyselyjen mukaan.

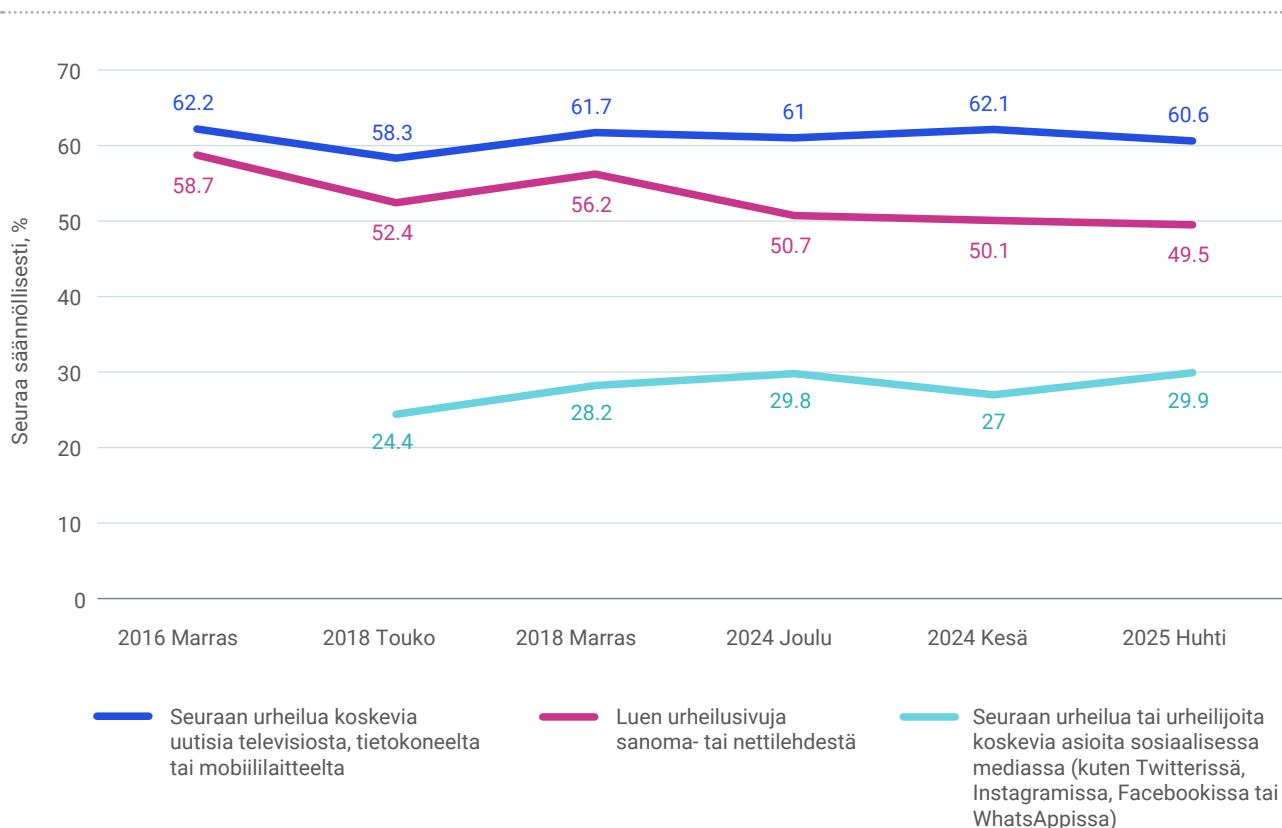
Urheilun ajankohtaisten aiheiden, "uutisvirran", seuraamista mitattiin kolmen eri vastausvaihtoehdon avulla. Suurin osa suomalaisesta (yli 60 %) aikaisväestöstä seuraa urheilua koskevia uutisia televisiosta, tietokoneelta tai mobiililaitteelta. Tämän seuraamis-
muodon osuus on pysynyt korkealla koko seuran-
tajakson (2016–2025) aikana. Vajaat 30 prosenttia
vastaajista seuraa urheilua näin päivittäin (Ks. liite 1).

Puolet vastaajista lukee säännöllisesti urheilusivuja
sanoma- tai nettilehdestä. Tämä muoto on menettä-
nyt suosiotaan, sillä vuonna 2016 sen osuus oli vielä
58,7 prosenttia. Erityisesti päivittäin urheilua lehdis-
töstä seuraavien osuus on pudonnut (2016: 31,8 % ->
2025: 23,2 %). Vastaavasti sosiaalisen median rooli
urheilun ja urheilijoiden seuraamisen kanavana on
vahvistunut. Hieman alle kolmasosa (29,9 %) seuraa
urheilua tässä muodossa ja sen osuus on kasvanut
noin viiden prosenttiyksikön verran vuodesta 2018
lähtien.

Liitteessä 2 esitetään urheilusivujen säännöllinen lu-
keminen taustamuuttujittain. Luvut osoittavat, että
sivujen lukeminen painottuu selvästi tietyille väestö-

ryhmille. Miehet (62,8 %) lukevat urheilusivuja sään-
nöllisesti naisia (37,4 %) useammin, ja sukupuolten
välinen ero on suurempi kuin useimmissa muissa
urheilun seuraamisen muodoissa. Ikäryhmittäinen
tarkastelu osoittaa urheilusivujen lukemisen kasva-
van tasaisesti iän myötä. Nuorimmassa 18-24 -vuo-
tiaden ikäryhmässä lukijoita on vähiten (35,3 %) ja
vanhimmassa 75+ -ikäluokassa eniten (68,4 %) hei-
jastaen osaltaan mediakäyttäytymisen sukupolvie-
roja. Koulutustasolla on myös yhteys urheilusivujen
lukemiseen: korkeasti koulutetut ja toisen asteen
tutkinnon suorittaneet lukevat urheilusivuja sään-
nöllisemmin kuin perusasteen varassa olevat. Lisäk-
si urheilusivujen lukeminen on yhteydessä taloudel-
lisiin resursseihin sekä omaan urheilusuhteeseen,
sillä suuremmat tulot ja aktiivinen osallistuminen lii-
kuntaan tai urheiluseuratoimintaan lisäävät toden-
näköisyyttä seurata urheilua lehdistön kautta. Koko-
naisuutena tarkasteltuna urheilusivujen lukeminen
näyttyy yhä vahvemmin valikoituneena seura-
mistapana, joka on säilyttänyt asemansa erityisesti
perinteisemmissä ja urheiluun kiinnittyneissä yleisö-
ryhmissä, vaikka sen merkitys koko väestön tasolla
on pitkällä aikavälillä heikentynyt.

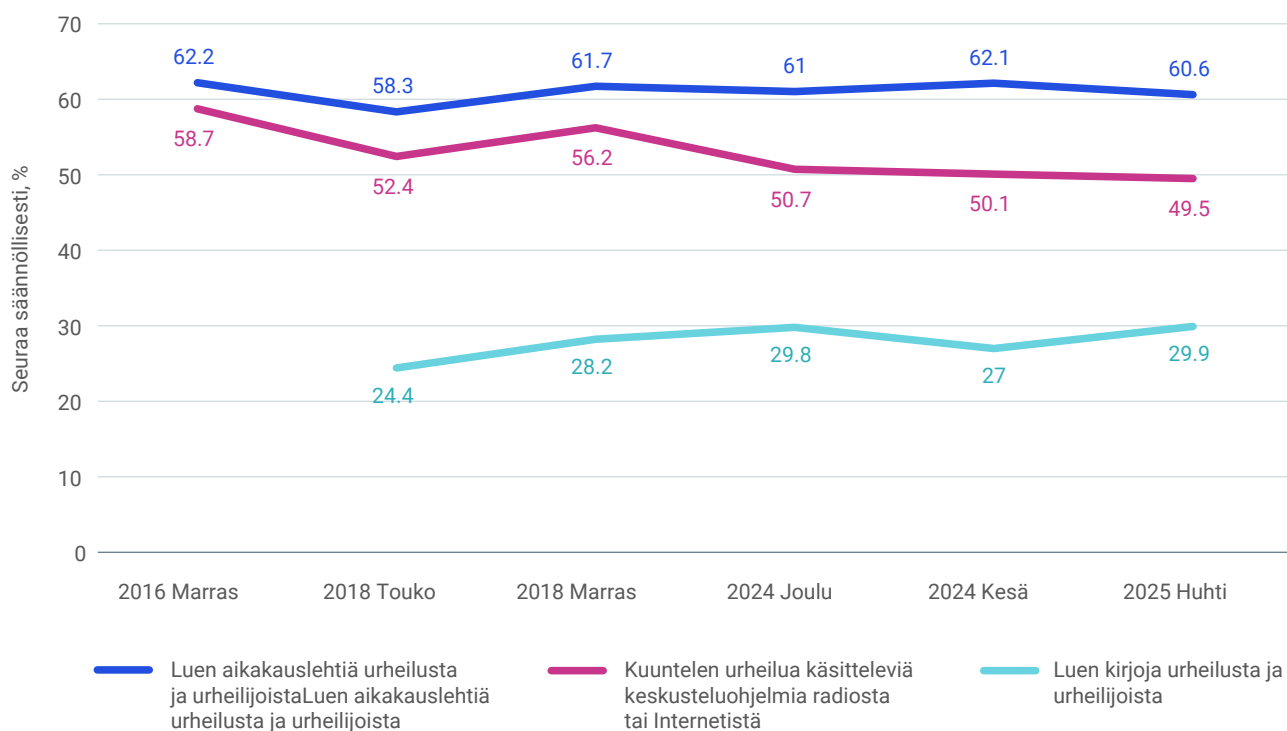
Kuvio 11. Urheilun "uutisvirran" säännöllinen (vähintään 1–2 kertaa kuukaudessa)
seuraaminen vuosien 2016–2025 kyselyjen mukaan.

Urheilun laajempia ja syvällisempiä teemoja seuraa säännöllisesti selvästi vähemmän suomalaisia. Radiosta tai internetistä tulevia keskusteluohjelmia seuraa noin 15 prosenttia vastaajista. Osuus on laskussa verrattuna vuoden 2018 kahteen mittaukseen. Myös urheilun seuraaminen aikakauslehtien kautta on menettänyt suosiotaan. Huhtikuussa 2025 yksi

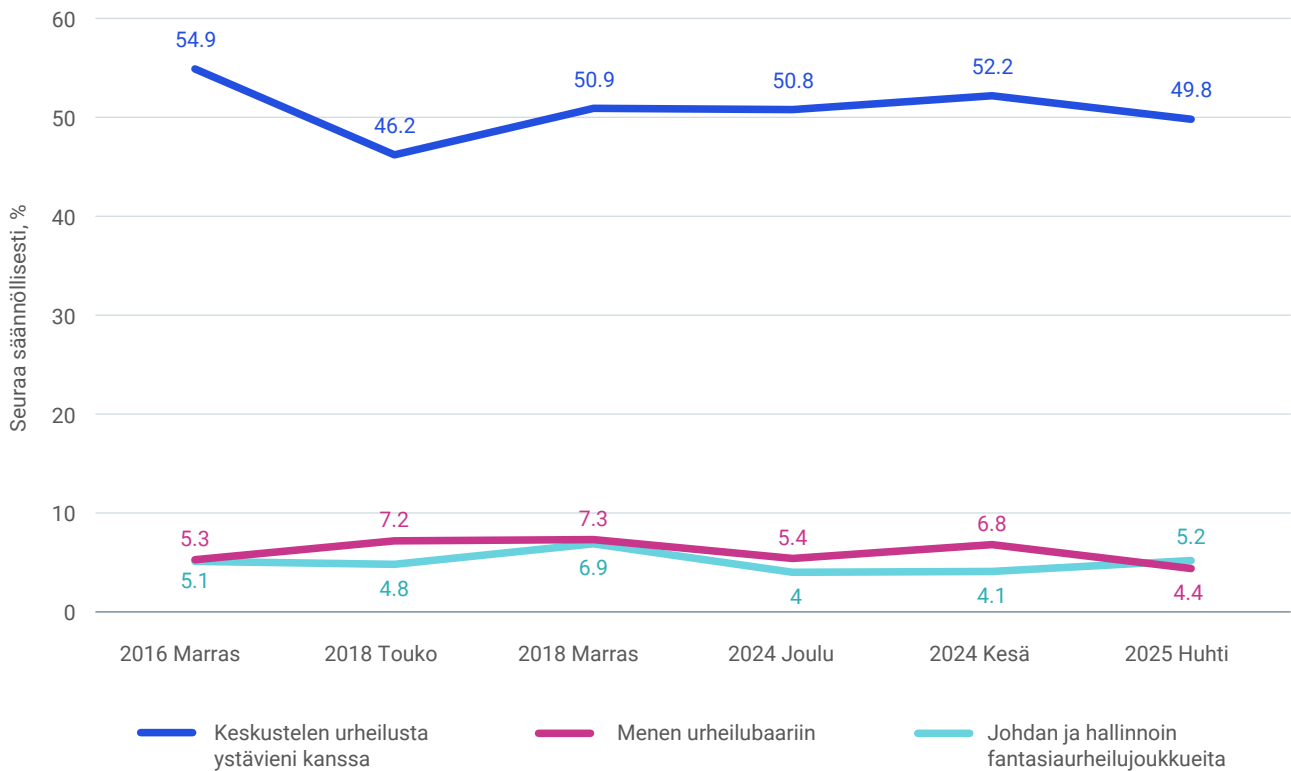
viidestä 15–74-vuotiaasta suomalaisesta luki aikakauslehtiä urheilusta, kun vastaava osuus oli 32,3 prosenttia vuoden 2018 marraskuussa. Myös urheilua tai urheilijoita käsittelevien kirjojen lukeminen on laskussa. Sitä teki säännöllisesti alle kymmenen prosenttia (7,3 %) vastaajista.

KUVIO 12. Urheilun laajempien teemojen säännöllinen (vähintään 1–2 kertaa kuukaudessa) seuraaminen vuosien 2016–2025 kyselyjen mukaan.

Urheilun seuraamiseen liittyy vahvasti myös sosiaalinen aspekti. Puolet vastaajista keskustelee urheilusta säännöllisesti ystävien kanssa. Lähes kymmenen prosenttia (2025: 9 %) tekee sitä päivittäin. Kaksi muuta sosiaalisuuden muotoa: menen urheilubaariin sekä johdan ja hallinnoin fantasiaurheilujoukkuetta saavat molemmat noin viiden prosentin säännöllisen osuuden.

Kuvio 13. Urheilun sosiaalinen seuraaminen ja kanssakäyminen säännöllisesti (vähintään 1–2 kertaa kuukaudessa) vuosien 2016–2025 kyselyjen mukaan.

3.2 URHEILULAJIEN SEURAAMINEN PAIKAN PÄÄLLÄ

Kaikille niille vastaajille, jotka ilmoittivat seuraavansa urheilutapahtumia, otteluita tai kilpailuja paikan päällä esitettiin seuraava jatkokysymys:

Minkä kaikkien lajien urheilutapahtumia, otteluja tai kilpailuja olet seurannut paikan päällä viimeisen neljän kuukauden aikana? Valitse alla aukeavasta valikosta sinun kohdallasi kyseeseen tulevat lajit.

Lajikohtaiset väestöarviot on laskettu vain niiden vastaajien joukosta, jotka ilmoittivat seuraavansa urheilua paikan päällä. Tämä johtuu kyselyrakenteesta: lajikysymys esitettiin ainoastaan vastaajille, jotka olivat ensin ilmoittaneet seuraavansa urheilutapahtumia, otteluita tai kilpailuja paikan päällä.

Vuosina 2024–2025 toteutettujen kyselyiden perusteella 60,1 % 18–80-vuotiaista suomalaisista seuraa urheilua paikan päällä säännöllisesti tai harvemmin, mikä vastaa noin 2,6 miljoonaa henkilöä. Tässä analyysissä lajikohtaiset väestöarviot on laskettu tästä

joukosta, ei koko 18–80-vuotiaasta väestöstä (noin 4,3 milj.), koska vain paikan päällä urheilua seuraavat kuuluvat kysymyksen kohdejoukkoon.

Taulukoissa esitetään vertailun vuoksi myös vuonna 2018 tehtyjen kyselyiden väestöarviot. Vuoden 2018 kaksi kyselyä kohdistui 15–74-vuotiaaseen väestöön, josta noin 60 prosenttia seurasi urheilua paikan päällä. Väestötasolla tämä vastasi noin 2,1 miljoonaa henkilöä, ja kyseisen vuoden lajikohtaiset väestöarviot on laskettu tästä joukosta.

Vuoden 2018 ja vuosien 2024–2025 kyselyt eroavat toisistaan kohdejoukon ikärajausten ja tarkastelujakson osalta. Vuonna 2018 seuraamista kysyttiin viimeksi kuluneen vuoden aikana, kun taas vuosien 2024–2025 analyysi perustuu kolmeen erilliseen kyselyyn, joissa kussakin tarkastelujaksona oli viimeiset neljä kuukautta. Kyselyt on kuitenkin toteutettu samalla vastaajajanelilla, mikä parantaa tulosten keskinäistä vertailtavuutta.

Näistä eroista huolimatta tulokset ovat pääosin samansuuntaisia. Mainitut erot on kuitenkin syytä tiedostaa tuloksia tulkittaessa ja eri vuosien vertailuja tehtäessä.

Taulukossa 5 esitetään kymmenen seuratuinta urheilulajia vuosien 2024–2025 kyselyssä, järjestettynä lajin paikan päällä seuraajien määrän mukaan. Liitteessä 3 esitetään 50 seuratuinta lajia käsittävät luvut. Taulukoissa on esitetty vastaavat väestöarvot vuoden 2018 kyselystä sekä lajien sijoitus vuoden 2018 suuruusjärjestyksessä.

Kärkikolmikko on pysynyt muuttumattomana vuodesta 2018: jääkiekko on selvästi seuratuin laji myös vuosina 2024–2025, ja sen asema ykköslajina on vahva, vaikka seuraajien määrä on hieman pienempi kuin vuonna 2018. Jalkapallo ja yleisurheilu säilyt-

tävät niin ikään sijoituksensa toisena ja kolmantena, ja molemmissa lajeissa havaitaan maltillista laskua seuraajamäärissä verrattuna vuoden 2018 arvioihin.

Merkittävimmät muutokset sijoituksissa tapahtuvat keskikastissa. Ralli on noussut vuosien 2024–2025 kyselyssä neljänneksi seuratuimmaksi lajiksi, vaikka se sijoittui vuonna 2018 vasta kymmenenneksi. Myös ampumahiihto on noussut selvästi: se on nyt kymmenenneksi seuratuin laji, kun se vuonna 2018 sijoittui vasta sijalle 12. Molemmissa lajeissa seuraajamäärä on kasvanut verrattuna vuoden 2018 arvioihin. Pesäpallo on pudonnut neljänneltä sijalta kahdeksanneksi, ja sen seuraajamäärä on vähentynyt selvästi. Vuoden 2018 kyselyssä yhdeksänneksi sijoittunut raviurheilu on ainoana pudonnut kymmenen listalta tässä uudemmassa kyselyssä.

Taulukko 5. Kymmenen eniten paikan päällä seurattua urheilulajia

LAJI	Vuosien 2024-25 seuraajien määrä 18-80 -vuotiaista	Vuoden 2018 seuraajien määrä 15-74 -vuotiaista	Sija listalla vuonna 2018
1 Jääkiekko	848,009	918,575	1
2 Jalkapallo	557,759	611,747	2
3 Yleisurheilu	214,498	237,312	3
4 Ralli	169,384	139,584	10
5 Maastohiihto	163,719	200,529	5
6 Lentopallo	155,034	188,413	7
7 Koripallo	154,505	200,310	6
8 Pesäpallo	151,597	229,882	4
9 Salibandy	139,658	173,508	8
10 Ampumahiihto	138,360	92,560	12

Kokonaisuutena tarkasteltuna lajien keskinäinen järjestys on osin muuttunut, mutta suuria rakenteellisia muutoksia lajien suosiossa ei ole tapahtunut. Kärkisijat ovat säilyneet samoina, kun taas keskikastissa ja listan loppupäässä nähdään selkeämpää liikeh-

dintää. Erot seuraajamäärissä vuosien 2018 ja 2024–2025 välillä heijastavat sekä kyselyjen kohdejoukkoja aikajaksoeroja että mahdollisia muutoksia lajien vetovoimassa, ja ne on syytä huomioida tuloksia tulkittaessa.

Taulukko 6. Kymmenen eniten paikan päällä seurattua urheilulajia sukupuolittain

NAISET		MIEHET	
TOP 10 lajit	Osuus	TOP 10 lajit	Osuus
1 Jääkiekko	27%	1 Jääkiekko	37%
2 Jalkapallo	15%	2 Jalkapallo	26%
3 Yleisurheilu	8%	3 Yleisurheilu	9%
4 Maastohiihto	6%	4 Ralli	8%
5 Pesäpallo	5%	5 Koripallo	8%
6 Taitoluistelu	5%	6 Lentopallo	7%
7 Ratsastus	5%	7 Maastohiihto	7%
8 Salibandy	5%	8 Pesäpallo	6%
9 Ampumahiihto	4%	9 Salibandy	6%
10 Lentopallo	4%	10 Ampumahiihto	6%

Taulukossa 6 esitetään urheilulajien paikan päällä seuraaminen sukupuolen mukaan. Jääkiekko, jalkapallo ja yleisurheilu muodostavat molemmilla sukupuolilla selkeän kärkikolmikön, mutta erityisesti jääkiekkoa ja jalkapalloa seuraa paikan päällä suurempi osuus miehistä kuin naisista. Listojen keskivaiheilla sukupuolten väliset erot korostuvat: naisilla kymmenen kärkeen nousevat muun muassa maastohiihto, taitoluistelu ja ratsastus, kun taas miehillä korostuvat ralli ja koripallo. Pesäpallo, salibandy, ampumahiihto ja lentopallo kuuluvat molempien sukupuolten kärkikymmenikköön, mutta niiden sijoitukset ja seuraajaosuudet vaihtelevat. Kokonaisuutena tarkasteltuna urheilulajien paikan päällä seuraamisessa on sukupuolten välillä sekä merkittävää yhteneväisyyttä että johdonmukaisia eroja, jotka heijastavat lajin erilaisia yleisöpohjia ja urheilun seuraamisen kulttuurisia painotuksia.

3.3 URHEILULAJIEN SEURAAMINEN MEDIASSA

Urheilun seuraamista mediassa tarkastellaan niiden vastaajien joukossa, jotka ilmoittivat katselleensa urheilutapahtumia televisiosta tai muista digitaalisista kanavista, kuunnelleensa niitä radiosta tai seuranneensa urheilua koskevia uutisia. Näille vastaajille esitettiin jatkokysymys, jossa kartoitettiin, mitä lajeja he olivat seuranneet mediassa viimeisen neljän kuukauden aikana.

Vuosien 2024–2025 kyselyiden perusteella urheilun mediaseuraaminen on erittäin yleistä: 88,1 prosent-

tia 18–80-vuotiaista suomalaisista seuraa urheilua mediasta joko säännöllisesti tai harvemmin. Väestötasolla tämä vastaa noin 3,8 miljoonaa henkilöä. Lajikohtaiset väestöarviot on laskettu tästä joukosta, eli niistä suomalaisista, jotka ylipäättään seuraavat urheilua mediassa.

Vertailun vuoksi taulukoissa esitetään myös vuoden 2018 kyselyiden tuloksia. Tuolloin kyselyt kohdistuivat 15–74-vuotiaaseen väestöön, josta noin 87 prosenttia seurasi urheilua mediasta. Tämä vastasi noin 3,6 miljoonaa henkilöä, ja vuoden 2018 lajikohtaiset väestöarviot on laskettu tästä perusjoukosta.

Vuoden 2018 ja vuosien 2024–2025 aineistot eivät ole täysin suoraan vertailukelpoisia, sillä ne erosivat toisistaan sekä ikärajoituksiltaan että seurannan ajankänteen osalta. Vuonna 2018 seuranta kattoi viimeksi kuluneen vuoden, kun taas vuosien 2024–2025 analyysi perustuu kolmeen erilliseen kyselyyn, joissa tarkastelujaksona olivat edeltävät neljä kuukautta. Kyselyt on kuitenkin toteutettu samalla vastaajapaneelilla, mikä tukee tulosten vertailtavuutta ajassa.

Kokonaisuutena mediaseuraamista koskevat tulokset ovat eri vuosien välillä pitkälti samansuuntaisia. Tulokinnassa on kuitenkin syytä huomioida edellä kuvatut metodologiset erot, jotka voivat osaltaan vaikuttaa havaittuihin tasoeroihin ja lajikohtaisiin painotuksiin.

Taulukossa 7 esitetään kymmenen seuratuinta urheilulajia mediassa vuosien 2024–2025 kyselyissä, järjestettynä lajin mediaseuraajien määrän mukaan. Taulukossa on mukana myös vastaavat väestöarviot vuoden 2018 kyselystä sekä lajien sijoitus kyseisen vuoden suuruusjärjestyksessä. Liitteessä 4 esitetään vastaavat luvut 50 seuratuimman lajin osalta. Mediaseurannan kärki on säilynyt pitkälti samana kuin aiemmassa kyselyssä. Jääkiekko on selvästi seuratuin laji myös mediassa, ja sen asema ykköslajina on pysynyt vahvana vuodesta 2018. Jalkapallo on noussut toiselle sijalle, ja sen mediaseuraajien määrä on kasvanut selvästi verrattuna vuoteen 2018, jolloin laji sijoittui vasta viidenneksi.

Näiden lisäksi yleisurheilu, maastohiihto ja ampumahiihto muodostavat edelleen mediaseurannan kär-

kiviisikon, mutta kaikkien kolmen jälkimmäisen lajin seuraajamäärät ovat hieman pienempiä kuin vuoden 2018 kyselyssä. Erityisesti ampumahiihdon ja maastohiihdon osalta lasku on selvä, vaikka lajit säilyttävätkin vahvan asemansa. Tämä kehitys on linjassa myös paikan päällä seuraamista koskevien tulosten kanssa.

Selvin nousija mediaseurannassa on ralli, joka sijoittuu nyt kuudenneksi ja on kasvattanut mediaseuraajiensa määrää merkittävästi verrattuna vuoteen 2018, jolloin laji oli vasta sijalla 11. Rallin kehitys on samansuuntainen paikan päällä seuraamisen tulosten kanssa.

Huomionarvoista on myös se, että kaikki vuonna 2018 kymmenen seuratuimman lajin joukossa olleet lajit eivät enää mahdu nykyiseen kärkikymmenikköön. Vuonna 2018 kuudenneksi sijoittunut Formula 1 on pudonnut vuosien 2024–2025 aineistossa sijalle 11, ja lentopallo on vastaavasti pudonnut kymmenneltä sijalta sijalle 13 (liite 3). Lisäksi on jossain määrin yllättävää ettei koripallo nouse mediaseurannan kymmenen kärkeen, vaan sijoittuu sijalle 12, juuri ennen lentopalloa, huolimatta lajin viimeaikaisesta runsaasta mediahuomiosta ja yksittäisten huippu-urheilijoiden näkyvyydestä.

Taulukko 7. Kymmenen eniten mediassa seurattua urheilulajia

LAJI	Vuosien 2024-25 seuraajien määrä 18-80 -vuotiaista	Vuoden 2018 seuraajien määrä 15-74 -vuotiaista	Sija listalla vuonna 2018
1 Jääkiekko	2,048,061	2,009,125	1
2 Jalkapallo	1,328,144	1,167,823	5
3 Yleisurheilu	1,174,188	1,243,237	3
4 Maastohiihto	1,136,055	1,270,613	2
5 Ampumahiihto	1,007,467	1,231,344	4
6 Ralli	638,215	486,360	11
7 Mäkihyppy	579,597	782,275	7
8 Yhdistetty	528,814	695,347	8
9 Taitoluistelu	469,434	553,075	9
10 Alppihiihto	445,166	458,752	12

Useat perinteiset talvilajit, kuten mäkihyppy, yhdistetty ja taitoluistelu, säilyvät edelleen kymmenen seuratuimman lajin joukossa, mutta niiden mediaseuraajamäärät ovat selvästi pienempiä kuin vuonna 2018. Alppihiihto sijoittuu listan loppupäähän, ja sen mediaseuraaminen on pysynyt kokonaisuutena melko vakaana.

Kun mediaseurannan tuloksia verrataan paikan päällä seuraamiseen, lajien keskinäinen järjestys on suurelta osin samankaltainen. Mediaseurannassa korostuvat kuitenkin erityisesti lajit, joilla on vahva kansainvälinen kilpailukalenteri sekä laaja televisio- ja digitaalisesti välittyvä näkyvyys. Kokonaisuutena mediaseurannan lajikohtainen rakenne on pysynyt varsin vakaana, vaikka yksittäisten lajien asemassa ja seuraajamäärissä on tapahtunut selkeitä muutoksia vuodesta 2018 vuosiin 2024–2025.

Taulukko 8 esittää urheilulajien mediaseuraamisen sukupuolen mukaan. Jääkiekko on selvästi seuratuin laji mediassa sekä naisilla että miehillä, ja sukupuolten välinen ero on tässä suhteellisen pieni. Kärkikymmeniköissä on paljon yhteneväisyyttä, mutta lajien järjestys ja seuraajaosuudet poikkeavat osin toisistaan. Naisilla yleisurheilu, maastohiihto ja ampumahiihto sijoittuvat korkealle, kun taas miehillä korostuvat jalkapallo, ampumahiihto ja ralli. Taitoluistelu ja ratsastus kuuluvat vain naisten kymmenen seuratuimman lajin joukkoon, kun taas Formula 1 ja lentopallo nousevat vain miesten kärkikymmenikköön. Kokonaisuutena tarkasteltuna sukupuolten väliset erot mediaseurannassa ovat pienempiä kuin paikan päällä seuraamisessa, mutta ne heijastavat edelleen lajien erilaisia vetovoimia ja mediaympäristöön kytkeytyviä seuraamiskäytäntöjä, mikä on syytä huomioida arvioitaessa huippu-urheilun näkyvyyden, yleisöpohjan ja julkisen rahoituksen kohdentumista erityisesti suurten arvokilpailujen lähestyessä.

Taulukko 8. Kymmenen eniten mediassa seurattua urheilulajia sukupuolittain

NAISET		MIEHET	
TOP 10 lajit	Osuus	TOP 10 lajit	Osuus
1 Jääkiekko	53%	1 Jääkiekko	59%
2 Yleisurheilu	36%	2 Jalkapallo	43%
3 Maastohiihto	36%	3 Ampumahiihto	36%
4 Ampumahiihto	32%	4 Maastohiihto	35%
5 Taitoluistelu	25%	5 Yleisurheilu	34%
6 Mäkihyppy	22%	6 Ralli	30%
7 Jalkapallo	21%	7 Yhdistetty	22%
8 Ralli	17%	8 Mäkihyppy	22%
9 Yhdistetty	16%	9 Formula	20%
10 Ratsastus	13%	10 Lentopallo	19%

3.4 YHTEENVETO

Urheilun seuraaminen on Suomessa laajaa ja vakiintunutta, ja se muodostaa merkittävän osan aikuisväestön vapaa-ajan kulttuuria. Vuosien 2024–2025 väestökyselyjen perusteella urheilua seurataan yleisesti sekä paikan päällä että median välityksellä, ja kokonaiskuva urheilun seuraamisen tasosta on pysynyt varsin vakaana viime vuosina. Muutokset liittyvät ennen kaikkea seuraamisen muotoihin ja kanaviin, eivät niinkään urheilun seuraamisen yleiseen yleisyyteen.

Paikan päällä tapahtuva urheilun seuraaminen koskettaa edelleen suurta osaa suomalaisista. Noin 60 prosenttia aikuisväestöstä seuraa urheilutapahtumia tai -otteluita paikan päällä tai vähintään ”harvemmin kuin kerran kuukaudessa”. Noin joka kudes tekee tätä säännöllisesti. Osuudet ovat pysyneet eri mittausajankohtina hyvin samankaltaisina, mikä viittaa paikan päällä seuraamisen vakiintuneeseen asemaan suomalaisessa urheilukulttuurissa. Lajikohtaisessa tarkastelussa jääkiekko, jalkapallo ja yleisurheilu säilyttävät asemansa selvästi seuratuimpina lajeina. Sukupuolten välillä lajien kärkijärjestys on pitkälti yhteneväinen, mutta erityisesti jääkiekkoa ja jalkapalloa seuraa paikan päällä suurempi osuus miehistä kuin naisista. Naisilla korostuvat suhteellisesti hieman enemmän esimerkiksi maastohiihto, taitoluistelu ja ratsastus, kun taas miehillä koripallo ja ralli sijoittuvat keskimäärin korkeammalle. Keskikastissa on tapahtunut liikettä, erityisesti rallin ja ampumahiihdon aseman vahvistuessa sekä pesäpallon ja raviurheilun seuraajamäärien vähentyessä.

Urheilun seuraaminen mediassa on vielä paikan päällä seuraamista yleisempää. Lähes yhdeksän kymmenestä suomalaisesta seuraa urheilua mediassa ainakin satunnaisesti, ja mediaseuraamisen kokonaisuus on säilynyt erittäin korkealla tasolla koko tarkastelujakson ajan. Säännöllinen mediaseuraaminen painottuu erityisesti urheilutapahtumien katsomiseen televisiosta ja digitaalisilta alustoilta, joita seuraa säännöllisesti noin puolet aikuisväestöstä. Myös urheilua koskevien uutisten seuraaminen televisiosta ja digitaalisista kanavista on yleistä, ja yli 60 prosenttia seuraa ajankohtaisia urheiluaiheita säännöllisesti. Radiokuuntelu on vähentynyt, ja sitä seuraa säännöllisesti noin 15 prosenttia vastaajista.

Mediaseurannan lajikohtainen rakenne on pitkälti samankaltainen kuin paikan päällä seuraamisessa. Jääkiekko on selvästi seuratuin laji sekä naisilla että miehillä, ja sukupuolten välinen ero on mediaseurannassa pienempi kuin paikan päällä seuraamisessa. Naisilla yleisurheilu, maastohiihto ja ampumahiihto sijoittuvat mediaseurannassa keskimäärin korkeammalle, kun taas miehillä jalkapallo, ralli ja moottoriurheilu korostuvat. Kokonaisuutena sukupuolten väliset erot mediaseurannassa ovat johdonmukaisia mutta maltillisia, ja ne heijastavat lajien erilaisia yleisöpohjia ja mediaympäristöön kytkeytyviä seuraamiskäytäntöjä.

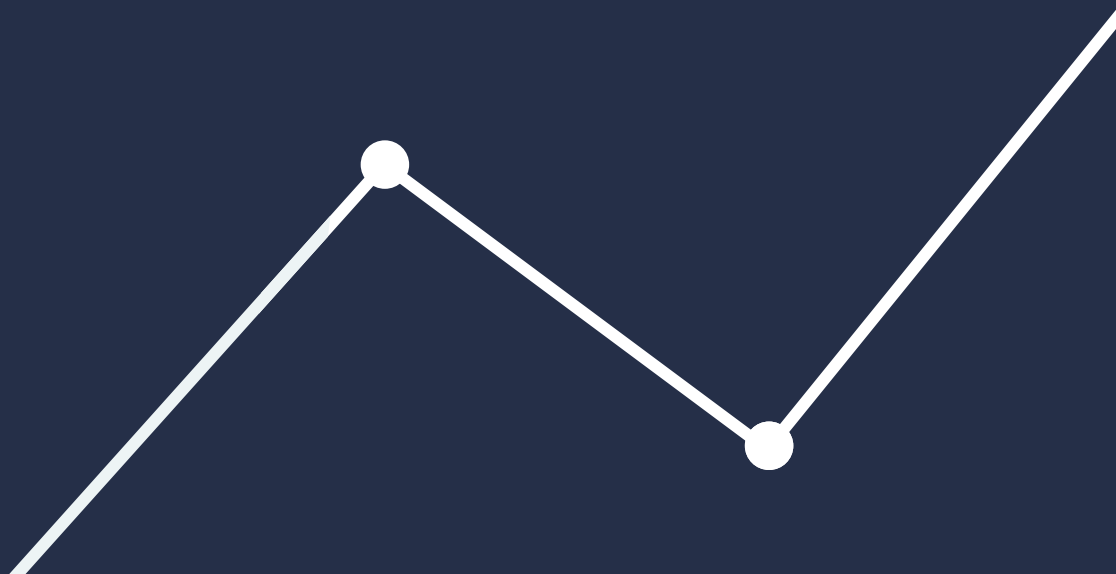
Perinteisten sanoma- ja nettilehtien asema urheilun seuraamisen kanavana on heikentynyt pitkällä aikavälillä. Vaikka noin puolet suomalaisista lukee urheiluvuorua edelleen säännöllisesti, erityisesti päivittäin lehdistöä seuraavien osuus on laskenut selvästi verrattuna 2010-luvun puoliväliin. Samanaikaisesti sosiaalisen median merkitys urheilun ja urheilijoiden seuraamisen kanavana on kasvanut. Hieman alle kolmasosa aikuisväestöstä seuraa urheilua sosiaalisen median kautta säännöllisesti, mutta tästä huolimatta sen rooli on edelleen selvästi pienempi kuin perinteisten audiovisuaalisten medioiden.

Urheilun laajempien ja syvällisempien teemojen seuraaminen koskettaa selvästi pienempää osaa väestöstä. Urheilua käsitteleviä keskusteluohjelmia, aikauslehtiä ja urheilukirjallisuutta seuraa tai kuluttaa säännöllisesti vain pieni osa suomalaisista, ja näiden seuraamismuotojen suosio on vähentynyt verrattuna vuoden 2018 tasoon. Urheilun seuraamiseen liit-

tyy kuitenkin edelleen vahva sosiaalinen ulottuvuus: noin puolet aikuisväestöstä keskustelee urheilusta säännöllisesti ystäviensä kanssa, vaikka muut sosiaaliset muodot, kuten urheilubaarissa käyminen tai fantasiaurheiluun osallistuminen, koskettavat vain pieniä väestöryhmiä.

Kokonaisuutena tarkasteltuna urheilun seuraaminen on pysynyt samalla tasolla, mutta perinteinen media, erityisesti sanomalehdet, sekä urheilun laajempien teemojen seuraaminen ovat vähentyneet. Urheilun ja urheilijoiden seuraaminen sosiaalisen median kautta on kasvanut, mutta on edelleen selvästi vähäisempää kuin perinteinen seuraaminen. Tulokset osoittavat, että urheilun seuraamisen perusrakenne on Suomessa vakaa, mutta sen sisäiset painotukset ja kanavat ovat muutoksessa, mikä on syytä huomioida urheilun viestinnässä, mediayhteistyössä ja huippu-urheilun yleisöstrategioissa.

4 Päätäntö

Tarkastelimme raportissa suomalaisten huippu-urheiluun liittämiä merkityksiä, asenteita ja seuraamiskäytäntöjä vuosien 2024–2025 väestökyselyaineistojen pohjalta. Tulokset piirtävät kokonaiskuvan huippu-urheilusta ilmiönä, joka on edelleen vahvasti läsnä suomalaisessa yhteiskunnassa, vaikka sen ympärillä käytävä keskustelu on ajoittain ollut kriittistä viime vuosina. Arvokisamenestys on heikentynyt mutta huippu-urheilun yhteiskunnallinen hyväksyttävyyksi ei nojaa yksinomaan siihen, vaan rakentuu pitkällä aikavälillä kansalaisten antamista merkityksistä, kokemuksista ja odotuksista.

Yksi keskeisimmistä havainnoista on huippu-urheilun myönteisten ulkoisvaikutusten säilyminen vahvoina. Kansainväliseen näkyvyyteen, kansalliseen identiteettiin ja tunneperäisiin kokemuksiin liittyvät vaikutukset koetaan edelleen laajasti merkitykselliseksi. Vaikka osa myönteisistä vaikutuksista, kuten usko huippu-urheilun suoraan liikkumista lisäävään tai taloutta piristävään rooliin, herättää aiempaa enemmän varovaisuutta, kokonaisarvio huippu-urheilun yhteiskunnallisesta merkityksestä on selvästi myönteinen. Samanaikaisesti huippu-urheiluun liittyvät kielteiset ulkoisvaikutukset ovat menettäneet painoarvoaan verrattuna 2010-luvun puolivälin tilanteeseen. Näiltä osin tulokset viittaavat huippu-urheilun hyväksyttävyyden vahvistumiseen väestön silmissä.

Huippu-urheilumenestykseen kohdistuva kiinnostus on raportin tulosten perusteella edelleen korkealla tasolla. Selkeä enemmistö suomalaisista on kiinnostunut siitä, että suomalaiset urheilijat menestyvät kansainvälisissä kilpailuissa, ja kiinnostus on 2020-luvulla vahvistunut verrattuna 2010-luvun puolivälin notkahdukseen. Erityisesti suurten arvokilpailujen läheisyys näyttää lisäävän huippu-urheiluun kohdistuvaa kiinnostusta ja emotionaalista latausta. Vaikka kysymysmuodot ja tarkastelujaksot vaihtelevat pitkän aikavälin seurannassa, tulokset viittaavat siihen, että huippu-urheilun vetovoima ei ole hiipunut, vaan pikemminkin palautunut lähemmäs 2000-luvun alun tasoja.

Huippu-urheilun rahoitusta koskeissa kysymyksissä suomalaiset suhtautuvat asiaan johdonmukaisesti maltillisesti. Enemmistö pitää nykyistä rahoituksen tasoa ja sen suhdetta ruohonjuuritason

urheiluun sopivana, eikä laajamittaista vaatimusta merkittävästä suunnanmuutoksesta ole nähtävissä. Huippu-urheilun rahoitus koetaan laajasti hyödylliseksi ja yhteiskunnallisesti perustelluksi, mikä tukee huippu-urheilun institutionaalista legitimitettiä. Kiinnostavaa on myös se, että yli puolet suomalaisista suhtautuu myönteisesti ajatukseen muiden maiden huippu-urheilupanostusten seuraamisesta, mikä kertoo huippu-urheilun kansainvälisen kilpailuasetelman ymmärtämisestä ja hyväksymisestä, vaikka näkemykset rahoituksen lisäämisestä jakautuvatkin.

Dopingia koskevat tulokset täydentävät kuvaa huippu-urheilun uskottavuudesta. Suomalaisiin huippu-urheilijoihin kohdistuva epäluottamus on vähentynyt, yhä useampi ei usko kotimaisten urheilijoiden käyttävän dopingia. Kansainvälisen huippu-urheilun osalta käsitykset ovat selvästi kriittisempiä, mutta myös näissä arvioissa on nähtävissä myönteistä kehitystä verrattuna vuoden 2018 tilanteeseen. Tämä viittaa siihen, että aiempien laajojen doping-skandaalien pitkäaikaiset vaikutukset väestön mielikuviin ovat vähitellen heikentyneet, mikä tukee huippu-urheilun uskottavuuden osittaista palautumista.

Urheilun seuraaminen paikan päällä ja mediassa kuuluu edelleen vahvasti suomalaisten arkeen. Seuraamisen kokonaismäärä on pysynyt vakaana, vaikka sen muodot ja kanavat ovat osin muuttuneet. Paikan päällä tapahtuva urheilun seuraaminen koskettaa yhä suurta osaa väestöstä, ja mediaseuraaminen on sitäkin yleisempää. Lajikohtaisesti jääkiekko, jalkapallo, yleisurheilu ja maastohiihto säilyttävät asemansa keskeisinä seurattavina lajeina. Sukupuolten väliset erot seuraamisessa ovat johdonmukaisia mutta eivät jyrkkiä. Perinteisen median, erityisesti sanomalehtien, merkitys on vähentynyt, kun taas sosiaalisen median rooli on kasvanut, vaikkakin se on edelleen selvästi perinteisiä seuraamismuotoja pienempi.

Kokonaisuutena raportin tulokset viittaavat siihen, että suomalaiset eivät ole menettäneet uskoaansa huippu-urheiluun, sen seuraamiseen tai yhteiskunnalliseen merkitykseen, vaikka Suomen arvokisamenestys on pitkällä aikavälillä ollut heikentyvää. Huippu-urheilun asema suomalaisessa yhteiskunnassa näyttää pikemminkin vakaana kuin rapautuvana,

ja joiltakin osin kiinnostus ja hyväksyttävyyys ovat jopa vahvistuneet 2010-luvun puolivälin notkahduksen jälkeen.

Samalla on kuitenkin tunnistettava, että Suomi ei sijoitu Euroopan mittakaavassa kaikkein innokkaimpien huippu-urheilumaiden joukkoon. Aiemmat kansainväliset vertailut osoittavat, että suomalainen huippu-urheilukulttuuri on monia muita maita maltillisempi ja vähemmän fanikeskeinen (ks. Mäkinen & Mononen 2024). Tämän raportin tulosten perusteella on perusteltua esittää tulkinta, jonka mukaan erot eivät välttämättä johdu huippu-urheilun vähäisestä arvostuksesta tai kiinnostuksesta sinänsä, vaan pikemminkin pitkäaikaisesta menestysvajeesta. Suomalaisessa huippu-urheilukulttuurissa vaikuttaisi olevan olemassa vankka perusta – kiinnostus, hyväksyttävyyys ja seuraaminen – mutta sen täysimittainen aktivoituminen edellyttäisi kansainvälistä menestystä, joka toimisi laajempänä emotionaalisena ja symbolisena sytykkeenä.

Lähestyvien talviolympialaisten näkökulmasta raportin tulokset ovat tältä osin rohkaisevia. Huippu-urheilulle on olemassa sosiaalinen ja kulttuurinen tila, jossa menestys voisi edelleen vahvistaa yhteisöllisyyttä, kansallista näkyvyyttä ja myönteisiä tunne-elämyksiä. Väestön asenteet eivät näyttäydy huippu-urheilulle vastakkaisina tai väsyneinä, vaan pikemminkin odottavina ja pidättyvän myönteisinä. Tämä tarjoaa huippu-urheilun kehittämiseksi ja liikuntapoliittiselle päätöksenteolle vakaamman lähtökohdan kuin pelkät menestyskäyrät antaisivat ymmärtää.

Lähteet

Mäkinen J. (2017). Suomalaisten huippu-urheilukäsitteet kansainvälisessä vertailussa: Onko Suomi sittenkin urheiluhullujen maa]. Liikunta & Tiede 54 (5), 27–30.

Mäkinen, J., Lämsä, J. & Pusa, S. (2018). Huippu-urheilun arvostus ja lajien seuraaminen: väestökyselyn 2018 tuloksia. KIHUn julkaisusarja nro 63. Jyväskylä: KIHU.

Mäkinen J., & Mononen K. (2024). Hiipuuko suomalainen huippu-urheilukulttuuri? Liikunta & tiede 61 (3):, 40-45,

Ruuskanen, T. (2019). Liki puolet suomalaisista kävi katsomassa urheilua paikan päällä vuonna 2017. Saatavilla <https://stat.fi/tietotrendit/artikkelit/2019/liki-puolet-suomalaisista-kavi-katsomassa-urheilua-paikan-paalla-vuonna-2017>.

Liitteet

Liite 1 Urheilun seuraamisen kanavat 2016 - 2018

	Johdan ja hallinnoin fantasiaurheilujoukkueita	Keskustelen urheilusta ystäväni kanssa	Menen urheilubaariin	Katson urheilutapahtumia, otteluja tai kilpailuja televisiosta, tietokoneelta tai mobiililaitteella.	Kuuntelen urheilua käsitteleviä keskusteluohjelmia radiosta tai Internetistä	Kuuntelen urheilutapahtumia, otteluja tai kilpailuja radiosta	Luen aikakauslehtiä urheilusta ja urheilijoista	Luen kirjoja urheilusta ja urheilijoista	Luen urheilusivuja sanoma- tai nettilehdestä	Seuraan urheilua koskevia uutisia televisiosta, tietokoneelta tai mobiililaitteita	Seuraan urheilua tai urheilijoita koskevia asioita sosiaalisessa mediassa	Seuraan urheilutapahtumia, otteluja tai kilpailuja paikan päällä
2016 Marras												
En koskaan	90.4	15.1	66.4	18.1	52.4	44	41.2	59.2	22.5	18	36.5	
Harvemmin kuin kerran kuukaudessa	4.4	29.9	28.2	26.8	28.9	32.4	31	33.2	18.8	19.8	19.1	
Noin 1-2 kertaa kuukaudessa	1.1	19.7	4.4	20.9	11.6	13.2	15	5.3	11	13.5	12.7	
Noin 1-2 kertaa viikossa	2.5	22.2	0.5	22.5	5.5	8	8.7	1.7	15.9	20.7	12.3	
Päivittäin tai lähes päivittäin	1.5	13	0.4	11.6	1.7	2.3	4.1	0.6	31.8	28	19.4	
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	
2018 Marras												
En koskaan	85.3	19.1	64.5	15.4	43.2	38.2	38.1	49.8	24.5	16.5	51.3	36.8
En osaa sanoa	1.2	1.8	0.9	1.2	1.2	1.5	1.4	1.2	0.9	0.8	1.5	1.4
Harvemmin kuin kerran kuukaudessa	6.6	28.3	27.3	29.7	32.5	37.6	28.2	37.7	18.4	21	18.9	45.4
Noin 1-2 kertaa kuukaudessa	2.4	21.3	4.5	22.2	13.6	13.7	15	6.6	11.8	14	8.1	11.6
Noin 1-2 kertaa viikossa	2.9	18.2	2.1	22.7	7.5	6.7	11.2	3.3	17.3	17.2	9.6	3.7
Päivittäin tai lähes päivittäin	1.6	11.4	0.7	8.7	2	2.4	6.1	1.3	27.1	30.5	10.5	1
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
2018 Touko												
En koskaan	89	24.3	70.4	17.8	47.2	43.6	42.4	54.8	29.7	21.1	56	41
En osaa sanoa	1.6	1.9	1.6	1.1	1.3	1.5	1.9	1.7	1.1	1.1	1.8	1.5
Harvemmin kuin kerran kuukaudessa	4.5	27.6	20.8	29.8	31	32.3	28.9	34.9	16.8	19.5	17.8	43.9
Noin 1-2 kertaa kuukaudessa	2.1	19.1	5.1	23.2	13.5	13.1	14.2	5.9	12.7	14.2	8.7	9.6
Noin 1-2 kertaa viikossa	1.1	19.5	1.1	18.4	4.9	7	7.4	1.3	12.4	15.4	8.7	2.7
Päivittäin tai lähes päivittäin	1.6	7.6	1	9.6	2.2	2.6	5.2	1.3	27.3	28.7	7	1.3
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
2024 Joulu												
En koskaan	90.1	16.7	67.2	14.9	54.4	46.7	41.9	55.8	25.4	15.6	49.2	36.8
En osaa sanoa	1	1.3	0.8	0.5	0.8	1.3	1.5	0.8	0.7	0.8	1	1.3
Harvemmin kuin kerran kuukaudessa	5	31.2	26.7	29.1	29.8	36.2	34.8	37	23.1	22.7	20	46.5
Noin 1-2 kertaa kuukaudessa	1	23.4	3.4	22.9	9.1	9.6	12.5	3.9	13.5	14.7	11.2	8.9
Noin 1-2 kertaa viikossa	1.6	19.9	1.2	23.5	5.1	4.6	6.7	1.7	15.1	19.6	10.9	3.9
Päivittäin tai lähes päivittäin	1.4	7.5	0.8	9.2	0.8	1.6	2.6	0.8	22.1	26.7	7.7	2.6
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
2024 Kesä												
En koskaan	89.1	15.8	65.5	14.5	52.8	44.8	40.3	54.2	25.8	15.6	51.2	39.1
En osaa sanoa	1.1	1.3	1	0.8	1.3	1.5	1.8	1.2	1	0.7	0.9	0.9
Harvemmin kuin kerran kuukaudessa	5.8	30.7	26.7	25.4	31.6	37.6	35.5	36.7	23	21.6	20.8	43.4
Noin 1-2 kertaa kuukaudessa	2.1	22.8	4.5	23.2	8.3	9	12.1	5	11.5	14.2	8.8	10.3
Noin 1-2 kertaa viikossa	1.6	19.7	1.7	23.1	4.8	5.1	6.3	1.5	15.5	18.3	8.6	3.7
Päivittäin tai lähes päivittäin	0.4	9.7	0.6	13	1.2	2.1	4	1.3	23.1	29.6	9.6	2.6
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
2025 Huhti												
En koskaan	90.8	19.3	68.6	17.5	55.6	48.5	44.2	58.3	28.5	18.5	50	41
En osaa sanoa	0.4	0.7	1.1	0.5	0.9	1	1.5	1	0.8	0.5	0.9	0.6
Harvemmin kuin kerran kuukaudessa	3.5	30.3	25.9	25.5	28.5	33.1	34.7	33.4	21.2	20.4	19.1	42.3
Noin 1-2 kertaa kuukaudessa	1.4	22	2.6	23.3	9	11.1	11.3	4.8	10.8	14	10.1	11.5
Noin 1-2 kertaa viikossa	2.4	18.8	1	24.2	4.3	4.6	6.2	1.9	15.5	18.4	9.3	3
Päivittäin tai lähes päivittäin	1.4	9	0.8	8.9	1.6	1.7	2.1	0.6	23.2	28.2	10.5	1.6
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Liite 2. Paikan päällä urheilun seuraaminen ja urheilusivujen lukeminen taustamuuttujittain

	Seuraa urheilua paikan päällä säännöllisesti	Lukee urheilusivuja säännöllisesti
	OSUUS %	OSUUS %
KAIKKI	16,1	50,1
SUKUPUOLI		
Nainen	11,4	37,4
Mies	20,7	62,8
IKÄLUOKKA		
18–24 v.	17,6	35,3
25–34 v.	17,6	42,4
35–44 v.	17,1	46,5
45–54 v.	18,7	48,9
55–64 v.	10,9	51,0
65–74 v.	15,2	60,6
75+ v.	15,7	68,4
TULOT		
Alle 20.000 €	10,7	34,7
20.000–35.000 €	12,2	46,0
35.001–50.000 €	16,1	50,5
50.001–85.000 €	18,5	58,0
Yli 85.000 €	22,1	61,2
KOULUTUS		
Ammatillinen perustutkinto	16,0	43,2
Ylioppilas	14,5	43,6
Opistoasteen ammatillinen tutkinto	15,1	57,4
Ylempi opisto-, AMK- tai alempi korkeakoulu	17,2	51,0
Yliopistotutkinto tai ylempi	15,9	57,6
URHEILUSEURAN JÄSEN	30,3	67,0
HARRASTAA SEURASSA	36,8	68,7

Liite 3. Viisikymmentä eniten paikan päällä seurattua urheilulajia

LAJI	Vuosien 2024-25 seuraajien määrä 18-80 -vuotiaista	Vuoden 2018 seuraajien määrä 15-74 -vuotiaista	Sija listalla vuonna 2018
1 Jääkiekko	848,009	918,575	1
2 Jalkapallo	557,759	611,747	2
3 Yleisurheilu	214,498	237,312	3
4 Ralli	169,384	139,584	10
5 Maastohiihto	163,719	200,529	5
6 Lentopallo	155,034	188,413	7
7 Koripallo	154,505	200,310	6
8 Pesäpallo	151,597	229,882	4
9 Salibandy	139,658	173,508	8
10 Ampumahiihto	138,360	92,560	12
11 Mäkihyppy	98,592	70,051	15
12 Formula	83,078	50,770	23
13 Tennis	81,273	43,598	32
14 Futsal	79,834	45,641	29
15 Biljardi	77,066	44,388	30
16 Raviurheilu	73,774	148,440	9
17 Taitoluistelu	72,143	59,126	19
18 Uinti	68,174	48,288	26
19 Voimistelu	68,146	70,774	14
20 Alppihiihto	67,749	33,386	37
21 Golf	63,925	61,994	17
22 Yhdistetty	63,564	49,783	24
23 Suunnistus	62,294	77,074	13
24 Ratsastus	58,897	102,034	11
25 Frisbeegolf	55,117	47,470	28
26 Amerikkalainen jalkapallo	50,380	54,634	21
27 Muu laji	46,277	48,286	27
28 Keilailu	44,484	66,544	16
29 Nyrkkeily	44,074	36,132	36
30 e-urheilu	40,566	38,364	34
31 Moottoripyöräily	38,867	61,716	18
32 Pyöräily	36,479	55,855	20
33 Sulkapallo	34,746	19,729	48
34 Kilpatanssi	34,587	52,401	22
35 Lumilautailu	34,350	28,501	38
36 Ammunta	33,728	49,737	25
37 Cheerleading	25,978	38,380	33
38 Fitness	23,431	37,499	35
39 Jääpallo	22,337	44,011	31
40 Luistelu	22,141	13,550	57
41 Paini	21,678	16,468	50
42 Freestylehiihto	20,491	10,387	65
43 Käsipallo	20,326	20,126	47
44 Painonnosto	20,121	12,162	62
45 Baseball	20,078	12,594	60
46 Crossfit	19,896	28,478	39
47 Muodostelmaluistelu	18,724	24,470	43
48 Voimannosto	18,463	22,600	44
49 Tikkaaurheilu	17,691	15,224	53
50 Vapaaottelu	15,670	13,489	58

Liite 4. Viisikymmentä eniten mediassa seurattua urheilulajia

LAJI	Vuosien 2024-25 seuraajien määrä 18-80 -vuotiaista	Vuoden 2018 seuraajien määrä 15-74 -vuotiaista	Sija listalla vuonna 2018
1 Jääkiekko	2,048,061	2,009,125	1
2 Jalkapallo	1,328,144	1,167,823	5
3 Yleisurheilu	1,174,188	1,243,237	3
4 Maastohiihto	1,136,055	1,270,613	2
5 Ampumahiihto	1,007,467	1,231,344	4
6 Ralli	638,215	486,360	11
7 Mäkihyppy	579,597	782,275	7
8 Yhdistetty	528,814	695,347	8
9 Taitoluistelu	469,434	553,075	9
10 Alppihiihto	445,166	458,752	12
11 Formula	416,091	851,075	6
12 Koripallo	398,939	441,431	13
13 Lentopallo	377,671	529,999	10
14 Tennis	352,151	361,976	15
15 Biljardi	327,808	213,663	24
16 Pesäpallo	255,508	342,215	16
17 Suunnistus	243,983	363,164	14
18 Uinti	236,778	306,972	17
19 Salibandy	230,145	210,927	25
20 Golf	191,004	207,064	27
21 Voimistelu	147,019	259,213	19
22 Raviurheilu	142,811	194,800	30
23 Ratsastus	131,129	245,305	20
24 Muodostelmaluistelu	128,747	135,794	34
25 Lumilautailu	127,646	301,998	18
26 Freestylehiihto	122,637	199,872	28
27 Muu autourheilu	121,139	224,142	22
28 Amerikkalainen jalkapallo	114,575	96,556	40
29 Nyrkkeily	111,593	195,587	29
30 Kilpatanssi	108,384	240,292	21
31 Futsal	105,300	46,886	52
32 Pyöräily	101,043	210,569	26
33 e-urheilu	92,998	133,696	35
34 Muu laji	91,594	62,594	49
35 Moottoripyöräily	91,411	187,245	32
36 Vammaisurheilu	88,173	189,262	31
37 Frisbeegolf	76,495	42,040	59
38 Keilailu	72,821	99,379	39
39 Vapaaottelu	67,773	101,179	38
40 Käsipallo	64,313	72,785	46
41 Ammunta	60,833	131,682	36
42 Jääpallo	55,545	77,575	45
43 Tikkaaurheilu	54,779	30,748	66
44 Painonnosto	53,799	124,953	37
45 Luistelu	51,793	214,506	23
46 Voimannosto	51,775	90,022	41
47 Fitness	47,204	79,603	44
48 Bodaus	45,950	51,034	51
49 Sulkapallo	41,826	67,270	48
50 Paini	41,120	148,822	33

HUIPPU-URHEILU SUOMALAISTEN SILMIN
Asenteet, kiinnostus ja urheilun seuraaminen 2024–2025

Jari Lämsä & Jarmo Mäkinen

KIHUn julkaisusarja 91

ISBN 978-952-7290-36-1 (verkkojulkaisu)

ISSN 2489-8317 (verkkojulkaisu)

© Huippu-urheilun instituutti KIHU, 2026